

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PELNO MOKESČIO
ĮSTATYMAS**

2001 m. gruodžio 20 d. Nr. IX-675
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis Įstatymas nustato uždirbto pelno ir (arba) gautų pajamų apmokestinimo pelno mokesčiu tvarką.
2. Įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos teritorijoje.

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Apmokestinamasis vienetas** (toliau – **vienetas**) – Lietuvos apmokestinamasis vienetas ir užsienio apmokestinamasis vienetas.
2. **Lietuvos apmokestinamasis vienetas** (toliau – **Lietuvos vienetas**) – juridinis asmuo, įregistruotas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.
3. **Užsienio apmokestinamasis vienetas** (toliau – **užsienio vienetas**) – užsienio valstybės juridinis asmuo ar organizacija, kurių buveinė yra užsienio valstybėje ir kurie įsteigti arba kitokiu būdu organizuoti pagal užsienio valstybės teisės aktus, taip pat bet kuris kitas užsienyje įsteigtas, įkurtas ar kitaip organizuotas apmokestinamasis vienetas.
4. **Kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas** (toliau – **kontroliuojamasis vienetas**) – vienetas, laikomas kontroliuojamu kito vieneto arba nuolatinio gyventojo (toliau – **kontroliuojantis asmuo**), jeigu:
 - 1) jis yra kontroliuojančio asmens kontroliuojamas paskutinę mokestinio laikotarpio dieną ir
 - 2) jame kontroliuojantis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti, arba
 - 3) jame kontroliuojantis asmuo kartu su susijusiais asmenimis valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti ir kontroliuojančio asmens valdoma dalis yra ne mažesnė kaip 10 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.
5. **Pelno nesiekiantis vienetas** – vienetas, kurio veiklos tikslas nėra pelno siekimas ir kuris pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus gauto pelno neturi teisės skirstyti savo steigėjams ir (arba) dalyviams.
6. **Vieneto dalyvis** – asmuo, kuris turi nuosavybės teisę į vieneto turtą, arba asmuo, kuris neišsaugo nuosavybės teisių į vieneto turtą, bet įgyja prievolinių teisių ir (arba) pareigų, susijusių su vienetu.
7. **Vienetų grupė** – grupė, kurią sudaro patronuojantis vienetas ir jo dukterinis arba keli dukteriniai apmokestinamieji vienetai, kuriuose patronuojantis vienetas turi daugiau kaip 25 procentus akcijų (pajų, dalių).
8. **Išvestinė finansinė priemonė** – finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina susijusi su prekių, kuriomis šis instrumentas grindžiamas, verte arba kaina, taip pat finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina yra susijusi su vertybinių popierių kaina, valiutos kursu, palūkanų norma, biržos indeksu, kreditingumo vertinimu ar kitu kintamuoju.
9. **Kompiuterio programa** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatyme.

10. **Lietuvos Respublikos teritorija** – Lietuvos Respublikos teritorija ir greta Lietuvos Respublikos teritorinių vandenų esantis plotas, kuriame pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi teisę tyrinėti ir eksploatuoti jūros dugno ir požeminius gamtos išteklius.

11. **Nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas** – daiktas, kuris yra nekilnojamasis pagal prigimtį, t. y. žemė ar kitas daiktas, kurio negalima perkelti iš vienos vietos į kitą nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertės.

12. **Nuolatinė buveinė** – užsienio vieneto veiklos Lietuvos Respublikoje išraiška. Užsienio vienetas laikomas veikiančiu per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu jis Lietuvos Respublikoje: nuolat vykdo veiklą; arba vykdo savo nuolatinę veiklą per priklausomą atstovą (agentą); arba naudoja statybos teritoriją, statybos, surinkimo ar įrangos objektą; arba gamtos išteklių tyrimui ar gavybai nuolat naudoja įrangą arba konstrukciją, įskaitant tam naudojamus gręžinius arba laivus. Nuolatinumo apibrėžimą, atstovo (agento) statuso priklausomumo ar nepriklausomumo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

13. **Nuolatinis gyventojas** – kaip ši sąvoka apibrėžta gyventojų apmokestinimą reglamentuojančiame Lietuvos Respublikos įstatyme.

14. **Pajamos** – visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais.

15. **Pajamos iš paskirstytojo pelno** – pajamos, kurios gaunamos skirstant pelną vieneto dalyviams, įskaitant dividendus. Po neribotos civilinės atsakomybės vieneto pelno apmokestinimo šio vieneto dalyvio gautos pajamos ar jam priklausančio turto paėmimas iš vieneto nelaikomas pelno paskirstymu.

16. **Pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje):**

1) užsienio vieneto gautos iš Lietuvos nuolatinių gyventojų, Lietuvos vieneto bei nuolatinių buveinių palūkanų pajamos, pajamos iš paskirstytojo pelno, autorinio atlyginimo pajamos, įskaitant atlyginimą už suteiktas gretutines teises, pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar pagal licencinę sutartį suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize, arba atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*), kompensacijų už autorinių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos, taip pat pajamos už perduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybės arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikoje;

2) pajamos iš Lietuvos vieneto paskirstytojo pelno;

3) pajamos iš veiklos Lietuvos Respublikoje;

4) 50 procentų transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamų, uždirbtų per nuolatinę buveinę, išskyrus pajamas, išvardytas šios dalies 1 punkte;

5) tarptautinių telekomunikacijų pajamos, uždirbtos per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikoje.

17. **Pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikoje)** – visos pajamos, išskyrus pajamas, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

18. **Pozityviosios pajamos** – visos kontroliuojamojo vieneto, įregistruoto ar kitaip organizuoto valstybės arba zonose, nustatytoje šio Įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje, pajamos ar jų dalis, įskaitomos į Lietuvos kontroliuojančiojo vieneto pajamas proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių į kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui.

19. **Sąnaudos** – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas.

20. **Susiję asmenys** – asmenys laikomi susijusiais, jei bet kurią ataskaitinio mokestinio laikotarpio arba mokestinio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokestinį laikotarpį, dieną atitinka bent vieną šių kriterijų – jie yra:

1) vienetas ir jo dalyviai;

- 2) vienetas ir jo valdymo organų nariai;
- 3) vienetas ir jo dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, asmenys, susiję giminystės ryšiais (iki ketvirtojo laipsnio) ir svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (iki ketvirtojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo giminaičių (iki antrojo laipsnio) sutuoktinių giminaičiai (iki antrojo laipsnio), testamentiniai įpėdiniai;
- 4) vienetų grupės narės;
- 5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, jei tas vienetas ir šie dalyviai sudaro vieną vienetų grupę;
- 6) vienetas ir kito vieneto valdymo organų nariai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;
- 7) vienetas ir kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, asmenys, susiję giminystės ryšiais (iki ketvirtojo laipsnio) ir svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (iki ketvirtojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo giminaičių (iki antrojo laipsnio) sutuoktinių giminaičiai (iki antrojo laipsnio), testamentiniai įpėdiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę;
- 8) du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už kito prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto;
- 9) du vienetai, jei tie patys dalyviai ar jų sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, asmenys, susiję giminystės ryšiais (iki ketvirtojo laipsnio) ir svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (iki ketvirtojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo giminaičių (iki antrojo laipsnio) sutuoktinių giminaičiai (iki antrojo laipsnio), testamentiniai įpėdiniai tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų;

10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė;

11) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.

21. Tarptautinių telekomunikacijų pajamos – pajamos, gautos už telekomunikacijų paslaugas, kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos telekomunikacijų įstatyme, jei teikiant šias paslaugas signalai perduodami, komutuojami bei programos siunčiamos iš Lietuvos Respublikos teritorijos į užsienį arba iš užsienio į Lietuvos Respublikos teritoriją.

22. Tikroji rinkos kaina – suma, už kurią gali būti apsieista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas.

23. Tikslinė teritorija – užsienio valstybė arba zona, kuri yra įtraukta į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą ir atitinka bent du iš šioje dalyje nustatytų kriterijų:

- 1) šioje teritorijoje analogiško mokesčio tarifas yra mažesnis kaip 75 procentai šio Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto tarifo;
- 2) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje yra įregistruotas ar kitaip organizuotas kontroliuojantis asmuo;
- 3) šioje teritorijoje taikomos skirtingos apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklės – pagal tai, kokioje valstybėje vykdoma veikla;
- 4) kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas yra sudaręs sutartį su tos valstybės mokesčio administratoriumi dėl mokesčio tarifo ar mokesčio bazės;
- 5) šioje teritorijoje nėra efektyvaus keitimosi informacija;
- 6) šioje teritorijoje nėra finansinio-administracinio skaidrumo: nevisiškai aiškos mokesčio administravimo taisyklės ir šių taisyklių taikymo tvarka nėra pateikiama kitų valstybių mokesčių administratoriams.

24. Transportavimo pajamos – pajamos, gautos iš krovinių gabenimo geležinkelių, kelių, vandens, oro transportu naudojant nuosavus arba nuomojamus automobilius, laivus, orlaivius, riedmenis, kroviniams transportuoti skirtas talpas (konteinerius, cisternas ir kt.) ir iš krovinių transportavimo vamzdiniais. Tokioms pajamoms priskiriamos ir pajamos iš paslaugų, tiesiogiai susijusių su krovinių gabenimu ar transportavimu.

25. **Veikla** – bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, kuria siekiama gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos.

26. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas) ir Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).

3 straipsnis. Mokesčio mokėtojai

1. Pelno mokestį moka:

- 1) Lietuvos vienetas;
- 2) užsienio vienetas.

2. Šio Įstatymo nustatyta tvarka pelno mokesčio nemoka:

- 1) biudžetinės įstaigos;
- 2) Lietuvos bankas;
- 3) pelno nesiekiantys vienetai;
- 4) valstybė ir savivaldybės, išskyrus šio Įstatymo VII skyriuje numatytus atvejus;
- 5) valstybės ir vietos savivaldos institucijos, įstaigos, tarnybos ar organizacijos;
- 6) valstybės įmonė Indėlių draudimo fondas.

4 straipsnis. Mokesčio bazė

1. Lietuvos vieneto mokesčio bazė yra visos Lietuvos Respublikoje ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje ir ne Lietuvos Respublikoje.

2. Į Lietuvos vieneto pajamas taip pat įskaitomos jo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviosios pajamos arba jų dalis šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Užsienio vieneto mokesčio bazė yra:

1) užsienio vieneto per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikos teritorijoje vykdomos veiklos pajamos ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, priskiriamos toms nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje tuo atveju, kai tos pajamos susijusios su užsienio vieneto veikla per nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje;

2) užsienio vieneto ne per nuolatinės buveinės Lietuvos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

4. Užsienio vieneto ne per nuolatinės buveinės Lietuvos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje:

1) palūkanų pajamos iš bet kokios rūšies skolinių įsipareigojimų, įskaitant vertybinius popierius (išskyrus Vyriausybės vertybinius popierius, išleidžiamus tarptautinėse finansų rinkose), obligacijas, taip pat su tais skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas bei premijas, išskyrus palūkanų pajamas už indėlius ir palūkanų pajamas už subordinuotas paskolas, kurios atitinka Lietuvos banko teisės aktais nustatytus kriterijus;

2) pajamos iš paskirstytojo pelno;

3) autorinio atlyginimo, įskaitant atlyginimą už suteiktas gretutines teises, pajamos, taip pat įskaitant šio straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus;

4) pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar licencine sutartimi suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize;

5) atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*);

6) gautos pajamos už perduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybės arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje;

7) kompensacijų už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos.

5. Tuo atveju, kai perleidžiama kompiuterio programa, šio straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos taikomos, jei yra perleidžiamas ne autorių teise apsaugotas daiktas, o kompiuterio programoje yra perleidžiamos šios teisės:

- 1) teisė daryti kompiuterio programos kopijas, turint tikslą jas viešai platinti ar kitaip perduoti nuosavybėn, išnuomoti arba paskolinti, arba
- 2) teisė rengti išvestines kompiuterio programas, kurios remiasi autorių teise apsaugota kompiuterio programa, arba
- 3) teisė viešai demonstruoti kompiuterio programą.

5 straipsnis. Mokesčio tarifai

1. Taikomi šie pelno mokesčio tarifai:
 - 1) Lietuvos vieneto, nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 15 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita;
 - 2) užsienio vieneto pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje, apmokestinamos be atskaitymų, taikant 10 procentų mokesčio tarifą;
 - 3) pajamos iš paskirstytojo pelno apmokestinamos taikant 15 procentų mokesčio tarifą.
2. Vienetų, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 500 tūkstančių litų, apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 13 procentų mokesčio tarifą, išskyrus atvejus, nustatytus šio straipsnio 3 dalyje.
 3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos tiems vienetais:
 - 1) kurių dalyvis ar jo šeimos nariai yra ir kitų vienetų dalyviai arba atitinka šios dalies 2 ir (arba) 3 punktuose nustatytus kriterijus;
 - 2) kuriuose tas pats dalyvis valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) paskutinę mokestinio laikotarpio dieną ir (arba)
 - 3) kuriuose tie patys dalyviai kartu valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) paskutinę mokestinio laikotarpio dieną.

6 straipsnis. Mokestinis laikotarpis

1. Mokesčio mokestinis laikotarpis yra mokestiniai metai. Jie sutampa su kalendoriniais metais, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.
2. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietos mokesčio administratorius gali nustatyti kitoki mokestinį laikotarpį, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, su sąlyga, kad tas mokestinis laikotarpis bus lygus 12 mėnesių. Toks mokestinis laikotarpis gali būti keičiamas tik dėl objektyvių priežasčių, gavus vietos mokesčio administratoriaus leidimą.
3. Pirmas mokestinis laikotarpis prasideda nuo Lietuvos vieneto įregistravimo Lietuvos Respublikoje arba, jei Lietuvos vienetas neįsiregistravo įstatymų nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios. Paskutinis Lietuvos vieneto mokestinis laikotarpis pasibaigia Lietuvos vienetui pasibaigus.
4. Jeigu Lietuvos vienetas faktiškai vykdė veiklą trumpiau kaip 12 mėnesių, mokestinis laikotarpis skaičiuojamas nuo vieneto įregistravimo Lietuvos Respublikoje, o jei Lietuvos vienetas neįsiregistravo įstatymų nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios iki Lietuvos vieneto pabaigos dienos.
5. Nuolatinės buveinės pirmas ir paskutinis mokestiniai laikotarpiai nustatomi Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

II SKYRIUS PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMAS

7 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripažinimas

Pajamos ir sąnaudos pripažįstamos pagal pajamų ir sąnaudų kaupimo bei kitus buhalterinę apskaitą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus apskaitos principus, išskyrus atvejus, kai pagal šio skyriaus nuostatas pajamos gali būti pripažįstamos taikant pinigų apskaitos principą.

8 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripažinimas pagal pinigų apskaitos principą

1. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto pajamos pripažįstamos faktišku pajamų gavimo momentu. Taip pat pripažįstamos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatytos pajamos.
2. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto sąnaudos pripažįstamos tokia pat tvarka, kaip jos pripažįstamos taikant kaupimo apskaitos principą, tačiau pripažįstamos tik tos vieneto sąnaudos, kurios susijusios su pajamomis, faktiškai gautomis per mokestinį laikotarpį.

9 straipsnis. Pinigų apskaitos principo taikymas

1. Pinigų apskaitos principą gali taikyti tik tie Lietuvos vienetai, kurie iki šio Įstatymo įsigaliojimo pajamas pripažindavo pagal pinigų apskaitos principą ir kurių pajamos per paskutinius 3 mokestinius laikotarpius nėra per vieną jų neviršijo 100 tūkstančių litų, taip pat naujai įregistruoti Lietuvos vienetai, kurių pirmojo mokestinio laikotarpio planuojamos pajamos neviršys 100 tūkstančių litų per mokestinį laikotarpį.
2. Lietuvos vienetai, taikantys pinigų apskaitos principą, privalo pereiti prie kaupimo apskaitos principo mokestiniu laikotarpiu, einančiu po to mokestinio laikotarpio, kurį pajamos viršijo 100 tūkstančių litų.
3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos bankrutuojančiojo statusą turintiems (įgijusiems) Lietuvos vienetais.

10 straipsnis. Apskaitos principo pasirinkimas ir keitimas

1. Lietuvos vienetas, nors ir atitinkantis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytą kriterijų, nuo bet kurių mokestinių metų pradžios gali pereiti nuo pinigų apskaitos principo prie kaupimo apskaitos principo. Apie tokį perėjimą Lietuvos vienetas praneša vietos mokesčio administratoriui.
2. Tais atvejais, kai Lietuvos vienetas vietoj taikyto pinigų apskaitos principo pradeda taikyti kaupimo apskaitos principą, į šio apskaitos principo taikymo mokestinius metus pereinančios pirkėjų skolos į Lietuvos vieneto pajamas įtraukiamos po šių skolų apmokėjimo, tačiau ne vėliau kaip per 3 metus nuo to mokestinio laikotarpio pradžios, kurį buvo pereita prie kaupimo apskaitos principo.
3. Lietuvos vienetas, kuris iki šio Įstatymo įsigaliojimo taikė kaupimo apskaitos principą, ir Lietuvos vienetas, kuriam pagal šio Įstatymo nuostatas nustatyta prievolė pereiti nuo pinigų apskaitos principo prie kaupimo apskaitos principo, negali kaupimo apskaitos principo keisti į pinigų apskaitos principą iki Lietuvos vieneto likvidavimo arba pabaigos.

III SKYRIUS

APMOKESTINAMOJO PELNO APSKAIČIAVIMO TVARKA

11 straipsnis. Apmokestinamasis pelnas

1. Apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų:
 - 1) atimamos neapmokestinamosios pajamos;
 - 2) atskaitomi leidžiami atskaitymai;
 - 3) atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai.
2. Nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apskaičiuojamas iš uždirbtų pajamų atimant neapmokestinamąsias pajamas, ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus bei tokius atskaitymus, kurie susiję su užsienio vieneto pajamų uždirbimu per nuolatinės buveinės. Atskaitymų, susijusių su pajamų uždirbimu per nuolatinės buveinės, tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
3. Užsienio vieneto apmokestinamąjį pelną, neuždirbtą per nuolatinės buveinės, sudaro visos gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, ir šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta prievolė jas apmokestinti prie šaltinio be jokių atskaitymų.

4. Išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyta:

- 1) prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo kodas arba asmens (jeigu tai fizinis asmuo) kodas;
- 2) prekių ar paslaugų pirkėjo (kliento) pavadinimas ir kodas arba vardas, pavardė ir asmens (jeigu tai fizinis asmuo) kodas;
- 3) kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai.

5. Privalo būti naudojami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pagaminti ir įsigyti PVM sąskaitų-faktūrų, sąskaitų-faktūrų ir žemės ūkio produkcijos pirkimo kvitų blankai, jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nenustato kitaip. Kredito įstaigos Lietuvos banko nustatytais atvejais ir tvarka turi teisę vietoj PVM sąskaitos-faktūros ar sąskaitos-faktūros naudoti laisvos formos apskaitos dokumentus, turinčius visus PVM sąskaitoje-faktūroje ar sąskaitoje-faktūroje privalančius būti rekvizitus.

6. Šio straipsnio 4 ir 5 dalių reikalavimai netaikomi užsienio vienetų ar fizinių asmenų surašytiems dokumentams. Sąnaudos pagal užsienio vienetų arba fizinių asmenų surašytus dokumentus pripažįstamos, jei iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį.

12 straipsnis. Neapmokestinamosios pajamos

Mokesčiu neapmokestinamos šios Lietuvos vieneto bei užsienio vieneto per nuolatinės buveinės uždirbtos ir (arba) gautos pajamos:

- 1) gauta parama Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka;
- 2) gautos draudimo išmokos, nevirsijančios prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės; sugrąžintų draudimo įmokų dalis, viršijanti iš pajamų šio Įstatymo 26 straipsnyje nustatyta tvarka atskaitytas draudimo įmokas, taip pat draudimo išmokos dalis, viršijanti iš pajamų šio Įstatymo 26 straipsnyje nustatyta tvarka atskaitytas draudimo įmokas;
- 3) bankrutavusio vieneto pajamos, gautos už parduotą turtą;
- 4) draudimo įmonės organizacinio fondo likutis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatyta tvarka;
- 5) pensijų fondų, veikiančių pagal Lietuvos Respublikos pensijų fondų įstatymą, į asmenines pensijų programų dalyvių sąskaitas gautos pensijų įmokos bei šių fondų investicinės pajamos, investicinių kintamo kapitalo bendrovių ir uždarytų investicinių fondų, veikiančių pagal Lietuvos Respublikos investicinių bendrovių įstatymą, investicinės pajamos, taip pat draudimo įmonių gautos pensinio draudimo įmokos, gyvybės draudimo įmokos, jei draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų, bei draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos;
- 6) sveikatos priežiūros įstaigų pajamos už paslaugas, kurios finansuojamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų;
- 7) pajamos dėl ilgalaikio turto ir vertybinių popierių perkainojimo, atlikto teisės aktų nustatyta tvarka;
- 8) netesybos, išskyrus netesybas, gautos iš užsienio vienetų, įregistruotų ar kitaip organizuotų tikslinėse teritorijose, ar tų teritorijų gyventojų;
- 9) iš neribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų pelno mokesčio mokėtojų, kurių pajamos apmokestintos pelno mokesčiu pagal šį Įstatymą arba analogišku mokesčiu pagal užsienio valstybių atitinkamus teisės aktus, gautas pelnas ar jo dalis, išskyrus šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatytus atvejus;
- 10) jūrų, oro uostų, oro navigacinių paslaugų rinkliavos ir už jūrų uosto žemės nuomą surinktos lėšos;
- 11) praėjusių mokesčių laikotarpių klaidų ir netikslumų taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį;
- 12) vieneto gautas žalos atlyginimas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nustatytais atvejais.

IV SKYRIUS TURTAS

13 straipsnis. Vieneto turtas

1. Vieneto turtas – vieneto įsigytos materialios, nematerialios ir finansinės vertybės. Jos priklauso vienetui nuosavybės teise arba yra gautos pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, o vienetų (valstybės bei savivaldybių įmonių, įstaigų ir organizacijų) atveju – patikėjimo teise.

2. Vieneto turtas skirstomas į ilgalaikį ir trumpalaikį. Vieneto ilgalaikis ir trumpalaikis turtas yra materialusis ir nematerialusis.

3. Ilgalaikis turtas – tai turtas, kuris naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) ilgiau kaip vienerius metus ir kurio įsigijimo kaina ne mažesnė už vieneto pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes nustatytą kainą. Šio turto įsigijimo kaina į vieneto sąnaudas įskaitoma dalimis per turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį.

4. Trumpalaikis turtas – tai turtas, kuris gali būti naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) trumpiau kaip vienerius metus, o jo įsigijimo kaina į vienetui leidžiamas atskaityti sąnaudas įskaitoma tą mokestinį laikotarpį, kurį šis turtas pradėtas naudoti.

14 straipsnis. Turto įsigijimo kaina

1. Turto įsigijimo kaina – išlaidos, patirtos įsigyjant turtą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokestį, susijusius su šio turto įsigijimu.

2. Už prekes ir paslaugas įsigyto turto įsigijimo kaina – atitinkama suma, įtraukta į vieneto pajamas, gautas už šias prekes ir paslaugas, ir išlaidos, patirtos įsigyjant turtą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), susijusius su šio turto įsigijimu.

3. Jei turtas mainomas į kitą turtą, naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra išmainyto turto įsigijimo kaina. Jei išmainyto turto įsigijimo kainos negalima nustatyti, tai naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra šio turto tikroji rinkos kaina.

4. Jei vieneto akcijas (dalis, pajus) jo dalyvis (dalininkas, pajininkas) apmoka turtu, to turto įsigijimo kaina vienetui yra ta pati, už kurią šį turtą įsigijo dalyvis (dalininkas, pajininkas). Ši vieneto turto įsigijimo kaina gali būti didinama akcininko (dalininko, pajininko) turto vertės padidėjimo pajamų, uždirbtų iš tokio šio turto perleidimo ir įtrauktų į akcininko (dalininko, pajininko) pajamas, kurios buvo apmokestintos, suma.

5. Tais atvejais, kai vertybiniai popieriai mainomi į kitą turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šių vertybinių popierių tikroji rinkos kaina turto įsigijimo momentu.

15 straipsnis. Turto pardavimo kaina

1. Turto pardavimo arba kitokio perleidimo nuosavybės kaina – visos pajamos, uždirbtos pardavus arba kitaip perleidus nuosavybės turtą, atėmus sumokėtus mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokestį, susijusius su šio turto pardavimu arba kitokiu perleidimu nuosavybės.

2. Kai nuosavybės teisė į turtą yra perleista nemokamai arba už kainą, kuri yra mažesnė už to turto tikrąją rinkos kainą, laikoma, kad turtas parduotas ir jo pardavimo kaina yra to turto tikroji rinkos kaina, nustatyta nuosavybės teisės į turtą perleidimo dieną, jeigu šis Įstatymas nenustato kitaip.

3. Jei turtas dėl kokių nors priežasčių yra prarastas, o jis buvo apdraustas, šio turto pardavimo kaina yra žalos dėl prarasto turto atlyginimo suma.

16 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos yra uždirbtos pajamos, kurias sudaro turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės ir įsigijimo kainų skirtumas. Turto įsigijimo išlaidos turi būti pagrindžiamos šio Įstatymo 11 straipsnyje nustatytais dokumentais ir (arba) galiojančiais sandoriais.

2. Jei perleidžiamas vieneto turtas, kuriam buvo skaičiuojamas nusidėvėjimas arba amortizacija pelno mokesčiui apskaičiuoti, apskaičiuojant turto vertės padidėjimo pajamas įsigijimo kaina tam turtui mažinama nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.

3. Tuo atveju, kai vienetas nemokamai perleidžia turtą savo dalyvių nuosavybėn, skirtumas tarp vieneto įsigijimo kainos tam turtui ir tikrosios to turto rinkos kainos bus turto vertės padidėjimo pajamos vienetui, jeigu kitaip nenustato šis Įstatymas.

4. Kai vienetas nemokamai perleidžia savo turtą kito susijusio asmens nuosavybėn, skirtumas tarp vieneto įsigijimo kainos tam turtui ir tikrosios to turto rinkos kainos bus turto vertės padidėjimo pajamos, jeigu kitaip nenustato šis Įstatymas.

5. Jei vienetas perleidžia obligaciją, tai šio perleidimo rezultatas obligaciją perleidusiame vienete – turto vertės padidėjimo pajamos mažinamos diskonto suma, kuri jau buvo įtraukta į obligaciją perleidusio vieneto pajamas.

6. Tam tikrais atvejais vienetus reorganizuojant, likviduojant ar pertvarkant turto vertės padidėjimo pajamų pripažinimo ir apmokestinimo tvarka yra nustatyta šio Įstatymo IX skyriuje.

7. Kitais atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija nustato turto įsigijimo kainos, pardavimo kainos arba turto vertės padidėjimo pajamų apskaičiavimo tvarką.

V SKYRIUS

LEIDŽIAMĖ ATSKAITYMAI IR RIBOJAMŲ DYDŖIŲ LEIDŖIAMĖ ATSKAITYMAI

17 straipsnis. LeidžiamŲ atskaitymŲ pripaŖzinimo tvarka

1. Leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita. Leidžiamiems atskaitymams priskiriami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyti Ignalinos atominės elektrinės papildomi atskaitymai.

2. RibojamŲ dydŖiŲ leidžiami atskaitymai:

- 1) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos;
- 2) ilgalaikio materialiojo turto eksploatavimo, remonto ir rekonstravimo sąnaudos;
- 3) komandiruočių sąnaudos;
- 4) reklamos ir reprezentacijos sąnaudos;
- 5) natūraliosios netekties nuostoliai;
- 6) mokesčiai;
- 7) beviltiškos skolos;
- 8) įmokos darbuotojų naudai;
- 9) specialieji kredito įstaigŲ ir draudimo įmoniŲ atidėjimai;
- 10) parama;
- 11) nariŲ mokesčiai, įnašai ir įmokos;
- 12) mokestinio laikotarpio nuostoliai.

18 straipsnis. Ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos

1. Vienete yra nudėvimas arba amortizuojamas jo ilgalaikis turtas ir prestiŖžas, jei šio Įstatymo nenustatyta kitaip. Ilgalaikio turto įsigijimo kaina į sąnaudas perkeliama ir iš pajamŲ atskaitoma dalimis per šio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, nustatomą pagal šio straipsnio 2 dalį. Apskaičiuojant pelno mokestį, tyrinėjimo ir plėtojimo darbŲ sąnaudos nesukaupiamos ir neįtraukiamos į ribojamŲ dydŖiŲ leidžiamus atskaitymus, o atskaitomos iš pajamŲ kaip leidžiami atskaitymai tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį faktiškai patiriamos, ir atitinka šio Įstatymo leidžiamiems atskaitymams nustatytus kriterijus.

2. Ilgalaikio turto grupės bei jo nusidėvėjimo arba amortizacijos maksimalūs normatyvai (metais) nustatyti šio Įstatymo 1 priedėlyje. Vienetas pats nusistato (pasirenka) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, ne trumpesnį, negu nustatyti šio Įstatymo 1 priedėlyje

ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai (metais), ir likvidacinę vertę, ne mažesnę kaip 1 lito ir ne didesnę kaip 10 procentų įsigijimo kainos.

3. Vienetai, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 500 tūkstančių litų bei kurie neatitinka šio Įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, ilgalaikio turto grupėms, išskyrus naujus pastatus, naudojamus veiklai, ir pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimą, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d., taip pat gyvenamuosius namus ir kitus pastatus, gali patys nusistatyti maksimalius nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus, neatsižvelgdami į normatyvus, nustatytus šio Įstatymo 1 priedėlyje.

4. Ilgalaikio turto nusidėvėjimas arba amortizacija skaičiuojami taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) (toliau – tiesinis metodas) arba dvigubą – mažėjančios vertės (dvigubo balanso) (toliau – dvigubo balanso metodas) metodus pagal šio Įstatymo 1 priedėlį. Pasirinkto metodo turi būti laikomasi nuosekliai: šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatyti ilgalaikio turto grupei ir kiekvienam tai grupei priskirtam turto vienetai taikomas tas pats vieneto pasirinktas nusidėvėjimo arba amortizacijos metodas per visą ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį.

5. Taikant tiesinį metodą, metinė nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama kaip ilgalaikio turto įsigijimo kainos ir to turto likvidacinės vertės skirtumo bei nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykis.

6. Taikant dvigubo balanso metodą:

1) 100 procentų ir ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykį dauginant iš 2, apskaičiuojamas nusidėvėjimo arba amortizacijos koeficientas (toliau – nusidėvėjimo koeficientas);

2) apskaičiuojant mokestinio laikotarpio nusidėvėjimo arba amortizacijos sumą pirmaisiais metais, ilgalaikio turto įsigijimo kaina yra dauginama iš nusidėvėjimo koeficiento;

3) visais kitais ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos metais, išskyrus paskutinius, mokestinio laikotarpio ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama ilgalaikio turto likutinę vertę, esančią mokestinio laikotarpio pradžioje, dauginant iš nusidėvėjimo koeficiento;

4) paskutiniais nusidėvėjimo arba amortizacijos metais yra nudėvimas arba amortizuojamas skirtumas tarp ilgalaikio turto likutinės vertės mokestinio laikotarpio pradžioje ir vieneto likvidacinės vertės, nusistatytos pagal šio straipsnio 2 dalį.

7. Jeigu vienetas ilgalaikį turtą įsigyja ir pradeda naudoti iki mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai įsigytą ir pradėtą naudoti ilgalaikį turtą pradinama nudėvėti arba amortizuoti tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu. Jei vienetas įsigyja ir pradeda naudoti ilgalaikį turtą po mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tokį ilgalaikį turtą pradinama nudėvėti arba amortizuoti mokestiniu laikotarpiu, einančiu po mokestinio laikotarpio, kurį šis turtas įsigytas ir pradėtas naudoti.

8. Jei vienetas ilgalaikį turtą perduoda atlygintinai ar neatlygintinai iki mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai nusidėvėjimas arba amortizacija per tą mokestinį laikotarpį neskaičiuojami. Jei vienetas perduoda atlygintinai ar neatlygintinai ilgalaikį turtą po mokestinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tuo mokestiniu laikotarpiu į vieneto sąnaudas perkeliama 1/2 metinės nusidėvėjimo arba amortizacijos sumos, apskaičiuotos pagal nustatytus normatyvus.

9. Iš kitų vienetų įsigytas prestižas į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus įtraukiamas kaip ir ilgalaikis turtas šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

10. Vienetas gali pasirinkti viso ilgalaikio turto nusidėvėjimą arba amortizaciją skaičiuoti nuo kito mėnesio pirmosios dienos po ilgalaikio turto naudojimo pradžios pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatytus normatyvus tiesiniu metodu.

11. Vienetai, atlikę ilgalaikio turto remontą, kurio įsigijimo kaina per mokestinį laikotarpį viršija 50 procentų remontuojamo ilgalaikio turto įsigijimo kainos, jį rekonstravę arba pakeitę jo naudojimo paskirtį, gali tikslinti ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus.

19 straipsnis. Nusidėvėjimo arba amortizacijos skaičiavimo apribojimai

1. Žemės, pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, perduoto ilgalaikio turto, taip pat bibliotekų fondų ir į kultūros vertybių registrą įtraukto ilgalaikio turto nusidėvėjimas ar amortizacija neskaiciuojami, išskyrus pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimo nusidėvėjimą.
2. Neskaiciuojama amortizacija paties vieneto susikurtam nematerialiajam ilgalaikiam turtui, nustatytam šio Įstatymo 1 priedėlio grupėse – įsigytos teisės ir kitas nematerialusis turtas, bei prestižui, jei šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.
3. Nenaudojamo, esančio atsargose ar užkonservuoto ilgalaikio turto, ilgalaikio turto perkainojimo rezultatų nusidėvėjimas arba amortizacija neskaiciuojami.
4. Tais atvejais, kai ilgalaikio turto savininkas perleidžia nuosavybės šį turtą kitam asmeniui (įgijėjui), o šis turtas jau anksčiau šio įgijėjo buvo perleistas nuosavybės turtą perleidžiančiam savininkui, ilgalaikio turto įgijėjas tęsia to turto nusidėvėjimo ar amortizacijos apskaičiavimą tuo pačiu metodu nuo nenudėvėtos ar neamortizuotos iki pirmojo turto perleidimo įsigijimo kainos, išskyrus atvejus, kai naujoji turto įsigijimo kaina yra mažesnė už iki pirmojo perleidimo nenudėvėtą arba neamortizuotą pagal šio Įstatymo nuostatas.

20 straipsnis. Nuosavo, nuomojamo arba panaudos būdu naudojamo materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo, remonto arba rekonstravimo sąnaudos

1. Jei vieneto naudojamo materialiojo ilgalaikio turto remonto vertė per mokestinį laikotarpį viršija 50 procentų remontuojamo turto įsigijimo kainos arba jeigu turtas rekonstruojamas, tai šio remonto arba rekonstravimo verte yra didinama remontuoto arba rekonstruoto ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kaina.
2. Visais kitais atvejais vieneto naudojamo materialiojo ilgalaikio turto remonto išlaidos priskiriamos remonto sąnaudoms ir atskaitomos iš pajamų tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį jos faktiškai patiriamos.
3. Pagal nuomos arba panaudos sutartį turimo materialiojo ilgalaikio turto remonto arba rekonstravimo sąnaudos atskaitomos iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų lygiomis dalimis per nuomos arba panaudos laikotarpį, jei remonto sąnaudos yra patirtos siekiant išlaikyti to turto ekonominį naudingumą. Tačiau jei remonto vertė per mokestinį laikotarpį viršija 50 procentų išsinuomoto arba pagal panaudos sutartį naudojamo suremontuoto materialiojo ilgalaikio turto įsigijimo kainos arba jei turtas rekonstruojamas, tai nuomotojas ar panaudos davėjas didina šio remonto arba rekonstravimo darbų verte ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainą tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo remontas arba rekonstravimas buvo iki galo atliktas, ir apmokestina šio Įstatymo nustatyta tvarka.
4. Materialiojo ilgalaikio turto, kuris nuosavybės teise priklauso ūkinių bendrijų nariams, individualių įmonių savininkams ir jų šeimų nariams ir yra naudojamas šių vienetų veikloje, eksploatavimo ir remonto sąnaudos iš pajamų atskaitomos finansų ministro nustatyta tvarka.

21 straipsnis. Komandiruočių sąnaudos

1. Komandiruote laikomas teisės aktų nustatyta tvarka įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietos vieneto administracijos vadovo arba jo įgalioto asmens, arba individualios įmonės savininko siuntimu atlikti darbo funkcijas, tarnybinį pavedimą ar kelti kvalifikaciją. Komandiruote taip pat laikomas individualios įmonės savininko, ūkinės bendrijos tikrojo nario, kurio darbo bei apmokėjimo už darbą tvarka numatyta bendrosios jungtinės veiklos sutartyje, išvykimas iš nuolatinės darbo vietos darbo funkcijoms atlikti.
2. Komandiruote į užsienį nelaikomas darbuotojo išvykimas už Lietuvos Respublikos ribų į užsienį, jei jis vienoje vietoje užsienyje būna ilgiau kaip 183 dienas, išskyrus darbuotojus, kurių darbas yra susijęs su važinėjimu arba yra kilnojamas ar pakaitinis (pamaininis).
3. Komandiruočių sąnaudos iš pajamų atskaitomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Reklamos ir reprezentacijos sąnaudos

1. Reklamos sąnaudomis pripažįstamos vieneto sąnaudos, skirtos informacijai, susijusiai su vieneto veikla ir skatinančiai įsigyti prekių ar naudotis paslaugomis, bet kokia forma ir bet kuriomis priemonėmis skleisti esamiems ar potencialiems pirkėjams, išskyrus kontroliuojamuosius vienetus, kontroliuojančius asmenis ar vienetų grupės narius, informuoti.
2. Reprezentacinės sąnaudos – vieneto lėšos, kurias jis skiria naujiems verslo ryšiams su kitais vienetais arba fiziniais asmenimis, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus, savininkus bei kontroliuojamuosius ar kontroliuojančius vienetus ar kontroliuojančius nuolatinius gyventojus, užmegzti arba esamiems pagerinti. Reprezentacinės sąnaudos patiriamos konkrečių asmenų naudai.
3. Iš pajamų atskaitoma ne daugiau kaip 75 procentai reprezentacinių sąnaudų.
4. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos per vieneto akcininkus, pajininkus patirtos išlaidos, išskyrus atvejus, kai šie asmenys yra vieneto darbuotojai.
5. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos medžioklės, žvejybos, plaukiojimo jachtomis, golfo, azartinių lošimų, stovyklavimo išlaidos.

23 straipsnis. Natūralios netekties nuostoliai

1. Natūralios netekties nuostoliais laikomas natūralus prekių (žaliavų, produkcijos) sumažėjimas dėl prekių (žaliavų, produkcijos) saugojimo, perpylimo, fasavimo, vežimo, krovimo ir pardavimo, įskaitant nuostolius dėl pirkėjų užmaršumo.
2. Iš pajamų atskaitoma faktiškai patirtų natūralios netekties nuostolių suma, tačiau ne didesnė kaip 1 procentas vieneto pajamų.

24 straipsnis. Mokesčiai

1. Iš pajamų atskaitomi Mokesčių administravimo įstatymo nustatyti mokesčiai ir kitais Lietuvos Respublikos įstatymais arba Vyriausybės nutarimais nustatytos rinkliavos bei privalomosios įmokos, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita.
2. Iš pajamų atskaitomos tik tos pirkimo ir sumokėto importo pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurios neatskaitomos pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nuostatas, ir tik tais atvejais, kai šios sumos apskaičiuotos nuo šiame Įstatyme nustatytų leidžiamų atskaitymų.

25 straipsnis. Beviltiškos skolos

1. Iš pajamų, pripažįstamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma mokestiniu laikotarpiu atsiradusi beviltiškų skolų suma, jei iki mokestinio laikotarpio tos sumos buvo įtrauktos į mokesčio mokėtojo pajamas ir vieneto balansą, jeigu vienetas privalo jį sudaryti teisės aktų nustatyta tvarka. Iš pajamų, pripažįstamų pagal pinigų apskaitos principą, atskaitoma mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškoms skoloms tenkanti sąnaudų dalis, jei iki mokestinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose. Tais atvejais, kai beviltiškoms laikomų skolų atsiradimo momentu mokesčio mokėtojas pajamas pripažino pagal pinigų apskaitos principą, o pagal šio Įstatymo nuostatas perėjo prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, iš pajamų, pripažįstamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma sąnaudų dalis, tenkanti mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškoms skoloms, jeigu iki mokestinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ir sąnaudų dalis, tenkanti beviltiškoms skoloms nebuvo įtraukta į vieneto sąnaudas iki šio Įstatymo įsigaliojimo. Skolos yra laikomos beviltiškoms, jeigu mokesčio mokėtojas negali jų susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo skolos sumos įtraukimo į mokesčio mokėtojo pajamas arba nuo skolų atsiradimo užfiksavimo mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose, arba jei skolininkas yra miręs ar paskelbtas mirusiu, arba likviduotas, arba bankrutavęs. Visais šiais atvejais mokesčio mokėtojas turi įrodyti skolos beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti.

2. Skolų beviltiškumo ir pastangų šioms skoloms susigrąžinti įrodymo bei beviltiškų skolų sumų apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

3. Jeigu atimtas beviltiškas skolas skolininkas vėliau grąžina, visa grąžintų skolų suma priskiriama pajamoms.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos kredito įstaigoms taip pat tais atvejais, kai skolininkas ir kreditorius yra susiję asmenys arba jais tapo mokestiniu laikotarpiu, einančiu po to mokestinio laikotarpio, kurį skola buvo pripažinta beviltiška ir įtraukta į leidžiamus atskaitymus šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Įmokos darbuotojų naudai

Lietuvos vieneto darbuotojų naudai mokamų įmokų suma mokestiniu laikotarpiu gali būti atskaitoma iš pajamų, jei yra mokamos:

- 1) įmokos į asmenines pensijų programų dalyvių sąskaitas pensijų fonduose arba
- 2) gyvybės draudimo įmokos, kai draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų, arba
- 3) pensinio draudimo įmokos draudimo įmonėms ir
- 4) įmokų suma apskaičiuojama ir neviršija 25 procentų per mokestinį laikotarpį kiekvienam iš šių vieneto darbuotojų apskaičiuotų su darbo santykiais susijusių pajamų, ir
- 5) įmokų gavėjas nėra tikslinėse teritorijose įregistruotas ar kitaip organizuotas užsienio vienetas.

27 straipsnis. Specialieji kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimai

1. Pagal Lietuvos Respublikos komercinių bankų įstatymą veikiantiems bankams, tarp jų užsienio komercinių bankų filialams, pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymą veikiančioms kredito unijoms bei pagal Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymą veikiančiai Centrinei kredito unijai, sudarantiems specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniams aktyvams padengti pagal Lietuvos banko nustatytas taisykles, per mokestinį laikotarpį iš pajamų leidžiama atskaityti specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniams aktyvams padengti.

2. Jei kredito įstaiga patenkina savo skolinius reikalavimus dėl skolų grąžinimo, tai skolos suma arba jos dalis, atitinkanti dėl jos padaryto specialiojo atidėjimo dydį, pripažįstama pajamomis skolinio reikalavimo patenkinimo momentu.

3. Draudimo techninių atidėjimų sudarymo metodiką bei dydžius, suderinusi su finansų ministru, nustato Valstybinė draudimo priežiūros tarnyba prie Finansų ministerijos.

28 straipsnis. Parama

1. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti labdarą ir paramą, iš pajamų leidžiama atskaityti visas išmokas, įskaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos labdarai ir paramai, jei šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

2. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti tik paramą, iš pajamų leidžiama du kartus atskaityti išmokas, įskaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos paramai, tačiau ne didesnes kaip 40 procentų mokesčio mokėtojo pajamų, apskaičiuotų iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus paramą.

3. Teikiant paramą ilgalaikiu materialioju turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto likutinei vertei. Teikiant paramą kitu turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto įsigijimo kainai. Teikiant paramą paslaugomis, paramos suma yra lygi šių paslaugų savikainai. Teikiant paramą panaudos teise perduodant ilgalaikį materialųjį turtą, paramos suma lygi apskaičiuotai šio turto nusidėvėjimo per laikotarpį, kurį paramos gavėjas jį naudojo, sumai.

29 straipsnis. Narių mokesčiai, įnašai ir įmokos

1. Iš pajamų atskaitoma stojamųjų narių įnašų suma ir narių mokesčių suma, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, bei tikslinių nario įmokų suma, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, jei šie įnašai, mokesčiai ir tikslinės įmokos sumokami vienetams, kurių veiklą reglamentuoja specialūs įstatymai ir kurių veiklos tikslas nėra pelno siekimas, o gautas pelnas negali būti skiriamas jų steigėjams ir (arba) dalininkams, ir (arba) nariams.

2. Iš pajamų atskaitomi Lietuvos Respublikos transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės draudimo biuro narių atskaitymai nuo transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo pasirašytų draudimo įmokų, ne didesni kaip 15 procentų šių įmokų sumos.

30 straipsnis. Mokestinio laikotarpio nuostolių perkėlimas

1. Jeigu mokestiniais metais iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas ir atskaičius leidžiamus atskaitymus bei ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus gaunami mokestinio laikotarpio nuostoliai, šių nuostolių suma perkeliama į kitus mokestinius metus, išskyrus nuostolius, patirtus dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo.

2. Nuostoliai dėl vertybinių popierių arba išvestinių finansinių priemonių perleidimo perkeliama į kitus mokestinius metus, tačiau dengiami tik vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo veiklos pajamomis.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas gauna mokestinius nuostolius ilgiau negu vienerius mokestinius metus, pirmiausia perkeliama ankstesnių metų mokestinio laikotarpio nuostoliai. Vėliau patirti nuostoliai perkeliama tik padengus ankstesnių mokestinių laikotarpių nuostolius.

4. Mokestinio laikotarpio nuostolius galima perkėlinėti ne ilgiau kaip penkerius vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį nuostoliai susidarė, išskyrus atvejus, kai nuostoliai susidarė dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo. Tais atvejais, kai mokestinio laikotarpio nuostoliai ar jų dalis susidarė dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo, tokius nuostolius arba jų dalį galima perkėlinėti ne ilgiau kaip trejus vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį šie nuostoliai susidarė. Pasibaigus penkerių metų terminui, o nuostolių dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo atveju – trejų metų terminui, nuostoliai neperkeliama.

5. Lietuvos vienetų nuolatinių buveinių, laikomų mokesčių mokėtojais ne pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, mokestinio laikotarpio nuostoliai neperkeliama.

6. Vienetus reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant tam tikrais atvejais susidariusių nuostolių perkėlimo atvejai nustatyti šio Įstatymo IX skyriuje.

VI SKYRIUS NELEIDŽIAMŲ ATSKAITYMAI

31 straipsnis. Neleidžiami atskaitymai

1. Iš pajamų negali būti atskaitoma:

1) pridėtinės vertės mokestis, mokamas į biudžetą, ir pelno mokestis, nustatytas šio Įstatymo;

2) palūkanos, mokamos už valstybės arba savivaldybės kapitalo naudojimą Valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nustatyta tvarka;

3) netesybos, į biudžetą ir valstybės fondus sumokėtos baudos, delspinigiai ir kitos sankcijos už Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimus;

4) palūkanos ar kitokios išmokos už susijusių asmenų sutartinių įsipareigojimų nevykdymą;

5) ribojamų dydžių atskaitymų dalis, viršijanti nustatytus dydžius;

6) sąnaudų dalis, viršijanti uždirbtas pajamas dėl turto, įskaitant prekes, žaliavas, pusfabrikačius, pardavimo ar paslaugų tiekimo susijusiam asmeniui, arba turto vertės sumažėjimo nuostoliai tarp susijusių asmenų;

7) dėl sugadintos ir netinkamai pagamintos produkcijos susijusių asmenų patirtų sąnaudų dalis, viršijanti už tokios produkcijos realizavimą gautas pajamas;

8) sąnaudos, kurios buvo įtrauktos į leidžiamus atskaitymus daugiau kaip prieš 18 mėnesių, tačiau faktiškai iš vienetų, įregistruotų ar kitaip organizuotų tikslinėse teritorijose, gautos prekės ar suteiktos paslaugos neapmokėtos;

9) parama ir dovanos, išskyrus šio Įstatymo 28 straipsnyje nustatytus atvejus;

10) išmokos, nepagrįstos šio straipsnio 2 dalyje nustatytais įrodymais, bei išmokos, neapmokestintos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka;

11) vieneto padarytos žalos atlyginimas;

12) dividendai ar kitaip paskirstytas pelnas;

13) kitos nesusiję su pajamų uždirbimu ir neįprastinės vieneto vykdomai veiklai sąnaudos bei sąnaudos, nelaikomos leidžiamais atskaitymais pagal šį Įstatymą;

14) praėjusių mokesčių laikotarpių klaidų ir netikslumų taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį.

2. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės išmokos užsienio vienetams, kurie įregistruoti ar kitaip organizuoti tikslinėse teritorijose, laikomos neleidžiamais atskaitymais, jei jas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka nepateikia įrodymų vietos mokesčių administratoriui, kad:

1) šios išmokos yra susijusios su jas išmokančio ir gaunančio vieneto įprastine veikla;

2) išmokas gaunantis užsienio vienetas valdo turtą, reikalingą tokiai įprastinei veiklai vykdyti;

3) tarp išmokos ir ekonomiškai pagrįstos ūkinės operacijos yra ryšys.

VII SKYRIUS

DIVIDENDŲ IR KITO PASKIRSTYTOJO PELNO

APMOKESTINIMO TVARKA

32 straipsnis. Dividendai ir paskirstytasis pelnas

1. Šis skyrius nustato vieneto išmokėtų dividendų ir kito paskirstytojo pelno apmokestinimo tvarką. Visos nuostatos, kurios yra taikomos dividendams, taip pat taikomos ir paskirstytajam pelnui, nors paskirstytasis pelnas ir nėra teisiškai įformintas kaip vieneto dividendai Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, jeigu šis Įstatymas nenustato kitaip.

2. Iš vieneto lėšų arba dėl turto vertės padidėjimo vieneto dalyviams proporcingai jų turimų akcijų (dalių, pajų) skaičiui nemokamai išduotos akcijos (dalys, pajai) arba anksčiau išduotų akcijų nominalios vertės arba pajų vertės padidinimo suma nelaikomos dividendais ar paskirstytuoju pelnu.

3. Vieneto dalyvio turto, kuris yra perleistas jam kaip vieneto paskirstytasis pelnas, įsigijimo kaina yra to turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas buvo perleistas vieneto dalyviui.

4. Jei vienetas paskirsto pelną turtu, o ne pinigais ir šio perleisto turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas vieneto dalyviui perleistas, yra didesnė už šio turto įsigijimo kainą, tai šis skirtumas yra turto vertės padidėjimo pajamos, jeigu šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

5. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą vieneto dalyviams išmokamos laisvos lėšos ar jų dalis, tenkančios įstatinio kapitalo, sudaryto ne iš vieneto dalyvių įnašų, sumažinimo daliai, laikomos dividendais ir apmokestinamos šio Įstatymo 33 straipsnio 1 dalyje ir 34 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą laikoma, kad pirma vieneto dalyviams išmokama ta įstatinio kapitalo dalis, kuri buvo sudaryta ne iš vieneto dalyvių įnašų, o didinant įstatinį kapitalą iš pelno ar rezervų.

33 straipsnis. Dividendų, išmokamų Lietuvos vienetams, apmokestinimo tvarka

1. Lietuvos vieneto gaunami dividendai už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto gaunami dividendai iš Lietuvos vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), pelno mokesčiu neapmokestinami. Ši nuostata netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

3. Jei vienetas paskirsto pelną išmokėdamas dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, tai pajamų ir pelno mokesčių, išskaitytų ir sumokėtų į biudžetą, suma yra užskaitoma ir sumažina dividendus išmokančio vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tą mokestinį laikotarpį, kurį buvo išskaityti ir sumokėti mokesčiai iš išmokėtų Lietuvos vienetais ar nuolatiniais gyventojais dividendų. Jei dividendus išmokančio vieneto užskaitomų išskaitytų ir sumokėtų į biudžetą mokesčių suma viršija to vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tuo mokestiniu laikotarpiu, kada buvo iš išmokamų dividendų išskaitytas ir sumokėtas mokestis, tai šis skirtumas perkliamas į po to einančius mokestinius laikotarpius. Užskaitomų išskaitytų ir sumokėtų mokesčių sumos gali būti perkilnojamos ne ilgiau kaip penkerius vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius, pradedant nuo to mokestinio laikotarpio, kuris eina po to mokestinio laikotarpio, kurį buvo išskaityti ir sumokėti mokesčiai iš sumokėtų dividendų.

4. Jei Lietuvos vienetas gauna dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka ir šie dividendai yra apmokestinami šio Įstatymo nustatyta tvarka (grynieji dividendai), tai šis vienetas neįtraukia į pajamas iš kito Lietuvos vieneto gautų dividendų, iš kurių buvo išskaitytas mokestis. Gauti grynieji dividendai yra surenkami į atskirą dividendus gaunančio vieneto sąskaitą. Iš dividendų, kuriuos išmoka dividendus gavęs vienetas jo paties dalyviams, nebus atskaitomos šio straipsnio 3 dalyje nustatytos sumos. Tačiau, kai dividendus gaunantis vienetas pats išmoka dividendus, kurių suma viršija per tą mokestinį laikotarpį surinktų grynųjų dividendų likutį atskiroje sąskaitoje, šis skirtumas apmokestinamas šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nustatyta tvarka, o šio straipsnio 3 dalyje nustatyta teisė arba prievolė galios tai daliai išmokėtų dividendų sumos, kuri viršija grynųjų dividendų sąskaitos likutį.

34 straipsnis. Dividendai, išmokami užsienio vienetais

1. Užsienio vienetų gaunami už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto, kuriame dividendus gaunantis užsienio vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), tam užsienio vienetai išmokami dividendai neapmokestinami, išskyrus atvejus, kai dividendus gaunantis užsienio vienetas įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Ši nuostata taip pat netaikoma, jei dividendus išmokančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

35 straipsnis. Užsienio vienetų dividendai

1. Lietuvos vieneto gaunami už turimas užsienio vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja

ir sumoka į biudžetą dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo gauti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto gaunami dividendai iš užsienio vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), neapmokestinami, jei dividendai gaunami iš užsienio vieneto, kuris nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Taip pat ši nuostata netaikoma, jei dividendus gaunančio Lietuvos vieneto apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

3. Lietuvos vienetas neįtraukia į pajamas iš užsienio vieneto gautų dividendų, jei šie dividendai yra apmokestinami šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

36 straipsnis. Dividendų deklaracija

Deklaracija apie dividendų išmokėjimą vienetui ar dividendų gavimą iš vieneto ir pelno mokesčio apskaičiavimą pateikiama tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas pelno mokestį apskaičiuojantis ir sumokantis vienetas, iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti arba gauti, dešimtos dienos.

VIII SKYRIUS SPECIALIOS PAJAMŲ APMOKESTINIMO SĄLYGOS

37 straipsnis. Užsienio vieneto apmokestinimas

Pelno mokestį prie pajamų šaltinio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų) išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas išmokėjęs asmuo – Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nuolatinis Lietuvos gyventojas. Šiuo atveju užsienio vieneto pajamos pripažįstamos taikant šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą principą.

38 straipsnis. Turto ar turtinio komplekso nuomos apmokestinimo atvejai

1. Jei vieneto turtas arba turtinis kompleksas yra perduotas pagal nuomos sandorį, apskaičiuojant pelno mokestį toks turto arba turtinio komplekso perdavimas apmokestinamas kaip pardavimas, jei nuomos sandoris atitinka nors vieną iš šių kriterijų:

1) nuomos terminas ilgesnis kaip 30 metų, išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka išnuomojama žemė arba turto nuomininkas yra nustatytas šio Įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje;

2) nuomos mokesčio periodinių įmokų tvarkaraštyje numatyta, kad per pirmuosius nuomos laikotarpio 2/3 sumokama daugiau kaip 75 procentai išnuomoto vieneto ilgalaikio turto įsigijimo kainos;

3) nuomos sutartis apriboja ilgalaikio turto ar turtinio komplekso nuomotojo teises skolintis ir (arba) skirstyti pelną ar mokėti dividendus;

4) nuostatos dėl išnuomoto turto rekonstravimo nėra susijusios su nuomininko ar nuomotojo ūkine komercine veikla ir (arba) turto rekonstravimo vertė neatitinka turto tikrosios rinkos kainos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto turto pardavimo pajamos įskaitomos į pajamas to mokestinio laikotarpio, kurį šis turtas buvo perduotas nuomininkui to turto tikrąja rinkos kaina.

3. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos netaikomos lizingo (finansinės nuomos) sandoriams.

39 straipsnis. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų pajamų apmokestinimas

1. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų mokestinis laikotarpis yra kalendoriniai metai, tačiau jei kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais arba jis nenustatomas, laikoma, kad kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinis laikotarpis sutampa su kontroliuojančio vieneto mokestiniu laikotarpiu.

2. Pozityviųjų pajamų apskaičiavimo, įtraukimo į kontroliuojančio Lietuvos vieneto pajamas tvarką, pajamų, neįtraukiamų į pozityviasias pajamas, rūšis nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

3. Tos pačios kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali būti apmokestintos Lietuvos Respublikoje tik vieną kartą.

4. Kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu:

1) vienetas nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas valstybėse arba zonose, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras;

2) vienetas atitinka bet kurią užsienio vieneto verslo organizavimo formą, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras.

5. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tais atvejais, jeigu:

1) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamas sudaro tik kontroliuojančio vieneto išmokos, laikomos neleidžiamais atskaitymais pagal šio Įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 12 punktą, arba

2) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos sudaro mažiau kaip 5 procentus kontroliuojančio vieneto pajamų.

6. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio vienetas, proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių į kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį. Jei toje valstybėje arba zonoje mokesčio sumokėta daugiau, negu tai numato tos valstybės arba zonos įstatymai, Lietuvos vienetas turi teisę sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį tuo dydžiu, kuris turėjo būti sumokėtas nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktinų į Lietuvos vieneto pajamas toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio vienetas.

7. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi sutartį dėl dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo ir pagal kurios atitinkamą įstatymą kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviosios pajamos yra įtrauktos į tos valstybės vieneto pajamas ir apmokestintos pagal analogiškas šiame straipsnyje nustatytoms taisyklės, dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokestį.

40 straipsnis. Sandorių vertės koregavimas ir netiesioginis apmokestinamojo pelno apskaičiavimas

1. Bet kokios pajamos, netiesiogiai perkeltos kitam vienetui ar gyventojui (pelno (pajamų) mokesčio mokėtojui) didinant arba mažinant įsigytų ar perleistų prekių kainas ar bet kuriuo kitu būdu, yra apskaičiuojamos mokesčio administratoriaus ir laikomos to mokestinio laikotarpio, kurį tarp susijusių asmenų buvo sudaryti šio straipsnio 2 dalyje nustatyti sandoriai, pajamomis.

2. Mokesčio administratorius turi teisę koreguoti susijusių asmenų ar vienetų sandoryje ar sandoriuose nurodytas kainas, jeigu jos neatitinka tikrosios rinkos kainos, atsižvelgdamas į tuose sandoriuose nurodytos ūkinės operacijos ypatumus, arba pajamas ar išmokas apibūdinti iš naujo.

3. Mokesčių administratorius, nustatydamas tikrąją rinkos kainą, gali taikyti sandorio vertės koregavimo metodus. Šiuos metodus, jų taikymo tvarką bei koreguotinų sandorių nustatymo tvarką ir pajamų ar išmokų apibūdinimo iš naujo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

4. Mokesčio administratorius gali sudaryti sutartis su kitų valstybių mokesčių administratoriais dėl sandorio vertės nustatymo.

IX SKYRIUS

**REORGANIZAVIMO, PERLEIDIMO, LIKVIDAVIMO PASKIRŲ ATVEJŲ
APMOKESTINIMAS, TURTO VERTĖS PAJAMŲ BEI NUOSTOLIŲ PRIPAŽINIMAS
TAM TIKRAIS REORGANIZAVIMO, LIKVIDAVIMO, PERLEIDIMO ATVEJ AIS**

41 straipsnis. Reorganizavimo ar perleidimo atvejai

Vienetų, jų dalyvių pajamos bei nuostoliai kituose šio skyriaus straipsniuose nustatyta tvarka pripažįstami tokiais reorganizavimo ar perleidimo atvejais, kai:

1) vienetai reorganizuojami prijungiant, t. y. vienas ar keli vienetai (toliau – įsigyjamieji vienetai) prijungiami prie kito, jau esančio, vieneto (toliau – įsigyjantysis vienetas) be likvidavimo procedūros ir prijungimo momentu įsigyjamųjų vienetų turtas, teisės ir prievolės perduodamos įsigyjančiajam vienetai, įsigyjamųjų vienetų dalyviams išduodama įsigyjančiojo vieneto akcijų proporcingai įsigyjančiajam vienetai perduotam įsigyjamųjų vienetų turtui ir, jei leidžiama, keičiant įsigyjamųjų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigyjamojo vieneto akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų tikrosios rinkos kainos, arba

2) vienetai reorganizuojami sujungiant, t. y. du ar daugiau vienetų (toliau – įsigyjamųjų vienetų) sujungiami į naują vieneta (toliau – įsigyjantysis vienetas) be likvidavimo procedūros ir sujungimo momentu įsigyjamųjų vienetų turtas, teisės ir prievolės perduodamos įsigyjančiajam vienetai, įsigyjamųjų vienetų dalyviams išduodama įsigyjančiojo vieneto akcijų proporcingai įsigyjančiajam vienetai perduotam įsigyjamųjų vienetų turtui ir, jei leidžiama, keičiant įsigyjamųjų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigyjamojo vieneto akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų tikrosios rinkos kainos, arba

3) vienetai reorganizuojami išdalijant arba padalijant, t. y. vienetas (toliau – įsigyjamasis vienetas) išdalija ar išskaido savo įstatinį kapitalą (akcijas) į dvi ar daugiau dalių ir perduoda jas tuo pačiu momentu dviem ar daugiau jau esančių ar naujai kuriamų vienetų (toliau – įsigyjantiesiems vienetais) be likvidavimo procedūros, įsigyjamojo vieneto dalyviai gauna proporcingai turėtų šio vieneto akcijų skaičiui įsigyjančiųjų vienetų, kuriems perduotas įsigyjamojo vieneto turtas, teisės ir prievolės, akcijų ir, jei leidžiama, keičiant įsigyjamojo vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas, akcijų kainų skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigyjamųjų vienetų akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų tikrosios rinkos kainos, arba

4) vienetas atskiria vieną ar keletą savo turto dalių, kurios sudaro atskiras vieneto veiklos dalis, ir perleidžia jas kartu vienam ar keliems naujai kuriamiems ar jau esantiems vienetais (įsigyjantiesiems vienetais) mainais už jų akcijas, kurios paskirstomos jo dalyviams proporcingai jų turimų akcijų skaičiui, kartu sumažindamas įstatinį kapitalą ir rezervus šia suma ir, jei leidžiama, keičiant veiklos dalis atskiriančio vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas akcijų kainų skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigyjamųjų vienetų akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų kainos, arba

5) jei atliekamas nepiniginis veiklos, kaip komplekso, ar veiklos dalies, kaip teisių ir prievolių visumos, kuri organizaciniu požiūriu sudaro autonomišką ekonominį vieneta, vykdančią veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra, perleidimas ir vienetas be likvidavimo procedūros perduoda kitam naujai kuriamam ar jau esančiam vienetai veiklą arba vieną ar daugiau veiklos dalių mainais už įsigyjamojo vieneto ar vienetų akcijas ir nuostoliai, susidarę taip perleidžiant veiklą ar veiklos dalį įsigyjančiajam vienetai ar vienetai, gali būti perkelti į įsigyjantįjį vieneta ar vienetus, arba

6) jei perleidžiamas turtas ir vienetas be likvidavimo procedūros perleidžia visą savo turtą, teises ir prievoles kitam vienetai, valdančiam 100 procentų jo įstatinio kapitalo (arba 100 procentų akcijų, atspindinčių jo kapitalą), arba

7) jei perleidžiamos akcijos ir vienetas, siekdamas visiškai kontroliuoti kitą vieneta (t. y. turėti 66 procentus to vieneto akcijų) ir dėl to daugumą balsų, perleidžia savo akcijas mainais už to vieneto akcijas ir, jei leidžiama, keičiant vieneto akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų

skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigyjamojo vieneto akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų tikrosios rinkos kainos.

42 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos vienetams reorganizuojant, turtą perleidžiant ar pertvarkant

1. Jeigu pajamos dėl šio Įstatymo 41 straipsnyje nurodytų operacijų yra turto ir teisių perleidimo tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, išdava, tai:

1) jei vienetų dalyviai vienetų reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas perduoda mainais vieno vieneto akcijas (dalis, pajus) į kito vieneto akcijas (dalis, pajus) ir abu vienetai dalyvauja reorganizavimo procese, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas tų dalyvių pajamomis. Tokiais atvejais vienetų dalyvių naujai mainais gautų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina yra tų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina, buvusi prieš pat ankstesniems dalyviams perduodant mainais akcijas (dalis, pajus);

2) jei reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas vienas vienetas perleidžia turtą kitam vienetai ir abu vienetai yra reorganizavimo dalyviai, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Vienetas, kuris gauna turtą, jokių pajamų, gautų iš šio perdavimo, neištraukia į savo pajamas, o jo nuosavybėn perleisto turto įsigijimo kaina yra to turto įsigijimo kaina, buvusi prieš pat turto perleidimą nuosavybėn turtą perdavusiame vienete;

3) jei reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas vienas vienetas perleidžia nuolatinę buveinę užsienio valstybėje (ne Europos Sąjungos narėje) kitam vienetai ir abu vienetai yra reorganizavimo dalyviai, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Vienetas, kuris gauna turtą, jokių pajamų, gautų iš šio perdavimo, neištraukia į savo pajamas, o jo nuosavybėn perleisto turto įsigijimo kaina yra to turto įsigijimo kaina, buvusi prieš pat turto perleidimą nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

2. Jei pajamos dėl šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytų sandorių yra turto ir teisių perleidimo tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, ir užsienio vienetų išdava, tai:

1) pajamos iš nuolatinės buveinės perleidimo Lietuvos Respublikoje neištraukiamos į pajamas tais atvejais, kai įgyjamasis vienetas yra užsienyje, o pajamos yra susijusios su nuolatinei buveinei Lietuvos Respublikos teritorijoje priskiriamo turto ar teisių perleidimu. Jeigu nuolatinei buveinei priskiriamas turtas ar teisės perleidžiamos ne Lietuvos Respublikoje, skirtumas tarp to turto pardavimo tikrosios rinkos kainos ir to turto ar teisių įsigijimo kainos mažinamas nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudų, pagal šį Įstatymą laikomų leidžiamais atskaitymais, suma ir įtraukiamos į pajamas to mokestinio laikotarpio, kurį įvyko minėtas sandoris;

2) jei vienas vienetas reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas perleidžia nuolatinę buveinę užsienio valstybėje Europos Sąjungos narėje kitam vienetai ir abu vienetai yra reorganizavimo dalyviai, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Vienetas, kuris gauna turtą, jokių pajamų, gautų iš tokio perdavimo, į savo pajamas neištraukia, o jo nuosavybėn perleisto turto įsigijimo kaina yra to turto įsigijimo kaina, buvusi prieš pat turto perleidimą nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos vienetams, kurie nėra pelno mokesčio arba Įstatymo 2 priedėlyje išvardytų mokesčių mokėtojai.

4. Jei pajamos dėl šio Įstatymo 41 straipsnyje nurodytų operacijų yra Lietuvos vienetų, kurie yra mokesčio mokėtojai ir jų apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus, ir užsienio valstybių, kurios yra Europos Sąjungos narės, vienetų, kurių formos yra išvardytos šio Įstatymo 2 priedėlyje ir kurie yra šiame priedėlyje nustatytų mokesčių mokėtojai, turto ir teisių perleidimo išdava, tai:

1) jei vieneto dalyviai vieneto reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas perduoda mainais vieno vieneto akcijas (dalis, pajus) į kito vieneto akcijas (dalis, pajus) ir abu

vienetai dalyvauja reorganizavimo procese, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas šių dalyvių pajamomis. Tokiais atvejais vieneto dalyvių naujai gautų mainais akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina yra jų įsigijimo kaina, buvusi prieš pat ankstesniems dalyviams perduodant mainais akcijas (dalis, pajus);

2) jei reorganizavimo metu ir pagal reorganizavimo sąlygas vienas vienetas perleidžia turtą kitam vienetai ir abu vienetai yra reorganizavimo dalyviai, toks turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Vienetas, kuris gauna turtą, jokių pajamų, gautų iš tokio perdavimo, į savo pajamas neįtraukia, o jo nuosavybėn perleisto turto įsigijimo kaina yra to turto įsigijimo kaina, buvusi prieš pat turto perleidimą nuosavybėn turtą perdavusiame vienete;

3) akcijų kainų skirtumas gali būti apmokėtas pinigais, tačiau ne daugiau kaip 10 procentų įsigijamųjų vienetų akcijų nominalios vertės arba, jei nominalios vertės nėra, – apskaičiuotos akcijų tikrosios rinkos kainos.

5. Jei šio Įstatymo 41 straipsnyje nurodytas operacijas atlieka ir užsienio vienetai, įregistruoti arba organizuoti tikslinėse teritorijose, šių sandorių metu dėl turto vertės padidėjimo gautos pajamos įtraukiamos į įsigyjančiojo ar įsigyjamojo vieneto bei jų dalyvių pajamas, o gauti nuostoliai nepripažįstami.

43 straipsnis. Nuostoliai vienetus reorganizuojant, pertvarkant

1. Jeigu vykdomas reorganizavimas, tai nei įsigyjančiojo, nei įsigyjamojo vieneto ar vienetų mokestinio laikotarpio nuostoliai, susidarę iki jų reorganizavimo, į kitus metus neperkeliami, išskyrus šiame straipsnyje nurodytus atvejus, kai prie įsigyjančiojo vieneto prijungiamas įsigyjamasis vienetas ar vienetai, jeigu šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

2. Jeigu prie įsigyjančiojo vieneto prijungiamas įsigyjamasis vienetas ar vienetai ir daugiau kaip 66 procentai įsigyjančiojo vieneto savininkų yra tie patys asmenys, kurie įsigyjančiojo vieneto savininkais buvo ir iki prijungimo, įsigyjantysis vienetas tęsia tą pačią veiklą kaip ir iki prijungimo, o pajamos iš šios veiklos sudaro ne mažiau kaip 85 procentus šio vieneto pajamų ir mokestinis laikotarpis išlieka tas pats, tai mokestinio laikotarpio nuostoliai, susidarę iki prijungimo, yra perkeliama šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Prijungtų įsigytųjų vienetų nuostoliai neperkeliami.

3. Tuo atveju, jei įsigyjantysis vienetas neatitinka 2 dalyje nustatytų kriterijų, iki vieneto ar vienetų prijungimo susidarę mokestinio laikotarpio nuostoliai, pradedant tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo įsigyjantysis vienetas neatitinka nors vieno iš minėtų kriterijų, neperkeliami.

4. Jeigu mokestiniu laikotarpiu vienetas pertvarkomas, ankstesnių mokestinių laikotarpių mokestiniai nuostoliai perkeliama tik tais atvejais, jei nepasikeičia vieneto savininkai ir pertvarkytas vienetas tęsia tą pačią ūkinę komercinę veiklą kaip ir iki pertvarkymo.

44 straipsnis. Nuolatinės buveinės perleidimo nuostolis

Jei užsienio vieneto nuolatinė buveinė yra perleidžiama Lietuvos vienetai, tai Lietuvos vieneto, kuriam ši nuolatinė buveinė perleidžiama, pajamos didinamos neigiamu skirtumu tarp šios nuolatinės buveinės nuostolio prieš pat perleidimą sumos ir ne mažiau kaip 5 paskutinių mokestinių laikotarpių apmokestinamojo pelno sumos.

45 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos bei nuostoliai įmonės likviduojant

1. Jei likviduojamas vienetas paskirsto turtą savo dalyviams, toks paskirstymas yra laikomas to turto pardavimu už to turto tikrąją rinkos kainą, nustatytą nuosavybės teisės perleidimo dieną, o skirtumas tarp to turto įsigijimo kainos ir pardavimo kainos bus laikomas vieneto turto vertės padidėjimo pajamomis, jei šiame Įstatyme nenustatyta kitaip. Likviduojant vieneta, vieneto patirti nuostoliai dėl turto perleidimo laikomi likviduojamo vieneto nuostoliais.

2. Likviduojamo vieneto dalyviai pripažįsta turto vertės padidėjimo pajamas (turto vertės nuostolius) likviduojamo vieneto turto ar jo dalies gavimo momentu. Tokias pajamas (nuostolius) sudaro vieneto dalyvių nuosavybės teisių (dalių, pajų, akcijų) įsigijimo kainos ir iš likviduojamo vieneto gauto turto rinkos kainos skirtumas. Turto, gauto iš likviduojamo vieneto, įsigijimo kaina vieneto dalyviams yra to turto tikroji rinkos kaina.

46 straipsnis. Apskaitos ataskaitos

1. Įsigyjančiojo vieneto aiškinamajame rašte už tą mokestinį laikotarpį, kuriuo buvo įvykdytos šio Įstatymo 41 straipsnyje nurodytos operacijos, nurodoma, per kurį mokestinį laikotarpį įvyko turto ir teisių perleidimas iš įsigytojo vieneto ar vienetų. Vėlesniuose aiškinamuosiuose raštuose privalo būti nurodyta, kuriame aiškinamajame rašte pateikta šioje dalyje nustatyta informacija.

2. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiamas paskutinis įsigytojo vieneto balansas (vienetų balansai).

3. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiami apskaičiuoti skirtumai tarp to turto, kuris nudėvimas arba amortizuojamas, likutinės vertės, užfiksuotos įsigytajame vienete ar vienetuose ir įsigijusiame vienete.

4. Vienetų dalyviai (akcijų (dalių, pajų) savininkai) aiškinamajame rašte nurodo įsigytojo vieneto ar vienetų akcijų nominalią vertę ir kainą, kuria gautos akcijos (dalys, pajai) įtraukiamos į apskaitą tame vienete.

5. Už šiame straipsnyje nurodytų duomenų nepateikimą laiku mokesčių administratoriui, neteisingų duomenų įrašymą dokumente ir tokio dokumento pateikimą mokesčių administratoriui taikoma įstatymų nustatyta atsakomybė.

X SKYRIUS PELNO MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS, SUMOKĖJIMAS, IŠIEŠKOJIMAS IR GRAŽINIMAS

47 straipsnis. Avansinio pelno mokesčio apskaičiavimas ir sumokėjimas

1. Avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja mokesčio mokėtojas.

2. Mokesčio mokėtojai avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja šia tvarka:

1) pagal praėjusių metų veiklos rezultatus. Avansinis pelno mokestis už pirmuosius devynis mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą už mokestinį laikotarpį, buvusį prieš praėjusį mokestinį laikotarpį. Avansinis pelno mokestis už dešimtą – dvyliktą mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal praėjusį mokestinį laikotarpį faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą. Kiekvieno ketvirčio avansinis pelno mokestis sudarys atitinkamai 1/4 faktiškai per minėtus mokestinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) pagal numatomą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą. Mokesčio mokėtojas gali pasirinkti avansinį pelno mokestį mokėti kas ketvirtį po 1/4 numatomos mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumos. Avansinio pelno mokesčio apskaičiuota suma pagal numatytą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą turi sudaryti ne mažiau kaip 80 procentų faktiškos metinio pelno mokesčio sumos. Jeigu avansinio pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota numatyta pelno mokesčio suma yra mažesnė kaip 80 procentų metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuotos pelno mokesčio sumos, nuo kiekvieną ketvirtį nesumokėtos avansinio pelno mokesčio sumos skaičiuojami delspinigiai Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Mokesčio mokėtojas gali patikslinti avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuodamas kiekvieno ketvirčio avansinio pelno mokesčio sumą lygiomis dalimis nuo mokestinio laikotarpio pradžios.

3. Pirmaisiais mokestiniais metais įregistruoti vienetai nuo avansinio pelno mokesčio atleidžiami, o antraisiais mokestiniais metais mokesčio mokėtojas, pasirinkęs avansinį pelno mokestį mokėti pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, pradeda mokėti avansinį pelno mokestį nuo mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio. Jeigu mokestinis laikotarpis, buvęs prieš praėjusį mokestinį laikotarpį, buvo trumpesnis negu dvylika mėnesių, apskaičiuojant avansinį pelno mokestį faktiškai sumokėta pelno mokesčio suma laikoma už tą mokestinį laikotarpį apskaičiuota pelno mokesčio suma, padalyta iš to mokestinio laikotarpio mėnesių skaičiaus ir padauginta iš dvylikos.

4. Jei praėjusio mokestinio laikotarpio apmokestinamosios pajamos neviršijo 100 tūkst. litų, vienetas mokestiniu laikotarpiu avansinio pelno mokesčio mokėti neprivalo.

5. Avansinis pelno mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip paskutinę kiekvieno mokestinio laikotarpio ketvirčio dieną, o už paskutinį mokestinio laikotarpio ketvirtį – ne vėliau kaip iki šio ketvirčio paskutinio mėnesio 25 dienos.

48 straipsnis. Pelno mokesčio apskaičiavimo momentas

Pelno mokestis apskaičiuojamas pagal paskutinės mokestinio laikotarpio dienos būklę.

49 straipsnis. Pelno mokesčio įskaitymas

Pelno mokestis įskaitomas į valstybės biudžetą.

50 straipsnis. Pelno mokesčio deklaracijos ir ataskaitos

1. Pelno mokesčio deklaracijų rūšys yra šios:

- 1) metinė pelno mokesčio deklaracija;
- 2) avansinio pelno mokesčio deklaracija;
- 3) deklaracija apie užsienio vienetai išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtą pelno mokestį;

4) užsienio vieneto, vykdančio veiklą Lietuvos Respublikoje (nuolatinės buveinės) deklaracija;

5) deklaracija apie nuo gautų ir išmokėtų dividendų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokestį.

2. Ataskaitos – metinės pelno mokesčio deklaracijos priedai:

1) pagal šį Įstatymą galimų koreguoti reikšmingų sandorių dėl turto perleidimo su susijusiais asmenimis ataskaita;

2) ataskaita apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei gyventojus.

3. Kitos ataskaitos:

1) išvestinių finansinių priemonių ataskaita;

2) kitos centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos deklaracijų arba ataskaitų formos.

4. Šio straipsnio 1 dalies 3 ir 5 punktuose, 2 dalies 1 punkte ir 3 dalies 1 punkte nustatytos ataskaitos pateikiamos tik tuo atveju, jei per mokestinį laikotarpį vienetas atliko atitinkamas ūkines operacijas.

5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita saugoma vienetė.

6. Deklaracijų ir ataskaitų formas, jų užpildymo tvarką bei atvejus, kada pildoma šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita, nustato centrinis mokesčio administratorius.

51 straipsnis. Metinės pelno mokesčio deklaracijos ir avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas

1. Lietuvos vienetai ir nuolatinės buveinės, kurių pajamos apmokestinamos šio Įstatymo nustatyta tvarka, privalo užpildyti metinės pelno mokesčio bei avansinio pelno mokesčio deklaracijas ir pateikti jas tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie yra arba privalo būti įregistruoti mokesčio mokėtojais.

2. Metinė pelno mokesčio deklaracija kartu su finansine atskaitomybe (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka ji privalo būti sudaryta) pateikiama pasibaigus mokestiniam laikotarpiui iki kito mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio pirmos dienos. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės paskutinio mokestinio laikotarpio metinė pelno mokesčio deklaracija kartu su finansine atskaitomybe (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka ji privalo būti sudaryta) pateikiama per 30 dienų nuo veiklos pabaigos.

3. Avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas:

1) jei avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius devynis mokestinio laikotarpio mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną. Avansinio pelno

mokesčio apyskaita už mokestinio laikotarpio dešimtą – dvyliktą mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio dešimto mėnesio paskutinę dieną;

2) jei avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal numatomą mokestinio laikotarpio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip mokestinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną.

52 straipsnis. Deklaracijos apie užsienio vienetui išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtą pelno mokestį pateikimas

1. Kai užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pelno mokesčiu šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka, pelno mokestį išskaičiuojantis asmuo – Lietuvos vienetas arba nuolatinė buveinė užpildo deklaraciją ir pateikia ją vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje yra arba privalo būti įregistruotas mokesčio mokėtoju mokestį išskaičiuojantis asmuo.

2. Deklaracija apie užsienio vienetui išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtiną pelno mokestį pateikiama ne vėliau kaip per 15 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį buvo išmokėtos pajamos (sumos).

53 straipsnis. Pelno mokesčio sumokėjimas ir grąžinimas

1. Pelno mokestis mokamas pagal metinę pelno mokesčio deklaraciją. Pelno mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip paskutinę metinės pelno mokesčio deklaracijos pateikimo termino dieną. Jeigu metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokestinį laikotarpį sumokėtą avansinio pelno mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo šį skirtumą sumokėti į biudžetą. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetui, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais, kai tai reikalinga tinkamam mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti, vietos mokesčių administratorius turi teisę pareikalauti, kad mokesčio mokėtojas prieš metinės pelno mokesčio deklaracijos pateikimo ir pelno mokesčio sumokėjimo terminą pateiktų Lietuvos Respublikoje įsteigto ir veikiančio vieneto (banko įstaigos arba draudimo įmonės) išduotą laidavimo arba garantijos dokumentą, pagal kurį laiduotojas arba garantas įsipareigoja įvykdyti mokesčio mokėtojo mokestines prievoles, susijusias su pelno mokesčiu, jei šio mokėtojo pelno mokestis nebus sumokėtas per šiame straipsnyje nustatytą terminą. Laidavimo arba garantijos sumos apskaičiavimo, tikslinimo, taip pat laidavimo arba garantijos dokumentų pateikimo ir panaikinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

54 straipsnis. Užsienio vieneto apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio perskaičiavimas

1. Užsienio vienetas, gavęs pajamų už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau straipsnyje – turtas), turi teisę kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis asmuo, dėl apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės turtą perskaičiavimo. Šiuo atveju pelno mokestis būtų apskaičiuojamas nuo turto vertės padidėjimo pajamų.

2. Prašymas ir dokumentai, pagrindžiantys turto įsigijimo kainą, dėl pelno mokesčio perskaičiavimo pateikiami tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokestį išskaičiuojantis asmuo. Vietos mokesčio administratorius, patikrinęs šių dokumentų ir sandorių teisėtumą, apskaičiuoja turto vertės padidėjimo pajamas, uždirbtas pardavus ar kitaip perleidus nuosavybės turtą, ir pelno mokestį. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

55 straipsnis. Pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėse, atskaitymai

1. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoto pelno mokesčio sumos gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautų pajamų, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Jeigu nuo užsienio valstybėje gautų pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma yra mažesnė negu pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio suma, sumokėta nuo tų pajamų užsienio valstybėje, tai atskaitoma tik šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas per mokestinius metus gauna pajamų keliose užsienio valstybėse, atskaitoma pelno mokesčio suma apskaičiuojama atskirai pagal kiekvieną valstybę, kurioje gautos pajamos, išskyrus atvejus, kai gaunami pagal šį Įstatymą apmokestinami dividendai arba palūkanos.

4. Tuo atveju, kai užsienio valstybėse gaunami pagal šį Įstatymą apmokestinami dividendai ar palūkanos, kurie sudaro ne daugiau kaip 25 procentus juos gaunančio vieneto pajamų, atskaitoma pelno mokesčio suma atskaitoma nuo bendros pelno mokesčio sumos, skaičiuojant nuo visų pajamų, bet ne daugiau kaip 1/5 bendros pelno mokesčio sumos.

5. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, kai yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautas pajamas ir nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, jei šis straipsnis nenustato kitaip.

6. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuoto pelno mokesčio sumos gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautų pozityviųjų kontroliuojamojo vieneto pajamų, kaip nustatyta šio Įstatymo 39 straipsnio 6 ir 7 dalyse. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, jeigu yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie užsienio valstybėje per tuos mokestinius metus gautas pajamas bei nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą ir jeigu Lietuvos vienetas vietos mokesčio administratoriui pateikia:

- 1) kontroliuojamojo vieneto pavadinimą ir buveinės adresą;
- 2) valdytojų sąrašą;
- 3) balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą;
- 4) pozityviųjų pajamų, įtrauktų į pajamas, sumą;
- 5) nuo pozityviųjų pajamų, įtrauktų į pajamas, sumokėtų mokesčių įrodymus.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nustatytus dokumentus Lietuvos vienetas pateikia centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

56 straipsnis. Atsakomybė už šio Įstatymo pažeidimus

Pažeidus šio Įstatymo nuostatas, išskyrus 46 straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus, baudos skiriamos ir delspinigiai skaičiuojami Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

XI SKYRIUS APSKAITOS REIKALAVIMAI

57 straipsnis. Buhalterinės apskaitos tvarkymo reikalavimai

1. Mokesčio mokėtojų buhalterinė apskaita privalo būti tvarkoma taip, kad ji teiktų pakankamą informaciją pelno mokesčiui apskaičiuoti.

2. Mokesčio mokėtojai apskaitą ir atskaitomybę tvarko vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu bei kitais teisės aktais.

3. Pelno mokesčiui skaičiuoti vienetas gali naudoti buhalterinėje apskaitoje naudojamus visuotinai pripažintus pajamų, sąnaudų pripažinimo, atsargų įkainojimo metodus, jei šis Įstatymas nenustato ko kita.

4. Apskaičiuojant pelno mokestį, atsargos apskaitomos „pirmasis į – pirmasis iš (FIFO)“ metodu.

XII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis. Perėjimo nuo vieneto pelno arba pajamų apskaičiavimo ir apmokestinimo pagal Juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymą bei Fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo IV skyrių tvarka

1. Jokioms Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatyme bei Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinajame įstatyme nustatytoms lengvatoms, įskaitant ilgalaikiam materialiajam turtui ir kompiuterių programoms taikomas investicijų lengvatas, tęstinumas netaikomas, jei šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Mokesčio mokėtojams, kuriems iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos buvo taikomos Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 8 straipsnyje ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje nustatytos su užsienio kapitalo investicijomis susijusios lengvatos, šios lengvatos taikomos minėtuose įstatymuose nustatytais terminais ir tvarka iki 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio pabaigos.

3. Jeigu po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą, vieneto pajamos didinamos šio turto įsigijimo kaina tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą. Jeigu po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą arba pakeičiama jų naudojimo paskirtis, įskaitant atvejus, kai ūkinių bendrijų nariai ir individualių (personalinių) įmonių savininkai išsimoka ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių pajamų dalį, panaudotą toms investicijoms, vieneto pajamos didinamos šio turto įsigijimo kaina tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą arba pakeičiama jo naudojimo paskirtis.

4. Ilgalaikio materialiojo turto arba kompiuterių programų, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, nusidėvėjimas arba amortizacija neskaičiuojami.

5. Nuo 2002 metų prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu gauti dividendai apmokestinami taikant šiuos pelno mokesčio tarifus:

1) Lietuvos vienetų gaunami dividendai iš kitų Lietuvos ir užsienio vienetų apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiems dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos;

2) užsienio vienetų iš Lietuvos vienetų gaunami dividendai apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiems dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos.

6. Jei beviltiškoms laikomų skolų suma susidarė iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, šio Įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos tik toms skoloms, kurios buvo įtrauktos į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas, arba jei šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ne anksčiau kaip 1996 metais. Tačiau jei beviltiškų skolų suma buvo įtraukta į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas arba šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 1999 m. gruodžio 31 d., beviltiškų skolų suma arba beviltiškoms skoloms tenkanti sąnaudų dalis į vieneto leidžiamus

ribojamų dydžių atskaitymus įtraukiama lygiomis dalimis per 5 metus, pradedant 2000 metais prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu.

7. Iš draudimo įmonių (draudikų) gautos draudimo išmokos neapmokestinamos pagal draudimo sutartis, sudarytas iki 2002 m. sausio 1 d.

8. 2002 metais prasidėjusiu mokestiniu laikotarpiu avansinis pelno mokestis, kurį mokesčio mokėtojas privalo sumokėti pagal pateiktą avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuojamas šia tvarka:

1) avansinis pelno mokestis už pirmuosius 4 mokestinio laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą už mokestinį laikotarpį, buvusį prieš praėjusį mokestinį laikotarpį. Mokestinio laikotarpio penktojo – dvyliktojo mėnesių pelno avansinis mokestis apskaičiuojamas pagal praėjusį mokestinį laikotarpį faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą. Kiekvieno mėnesio pelno avansinis mokestis sudarys atitinkamai 1/12 faktiškai per minėtus mokestinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) vienetas, kuris įrodo, kad mokestiniu laikotarpiu, prasidėjusiu 2002 metais, jo pajamos yra 25 procentais ir daugiau mažesnės už 2001 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pajamas, turi teisę ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino, nustatyto šioje dalyje, kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad sumažintų likusį avansinį pelno mokestį arba nuo jo atleistų. Vietos mokesčio administratorius tokiam vienetai turi sumažinti avansinio pelno mokesčio sumą proporcingai sumažėjusioms pajamoms arba atleisti nuo avansinio pelno mokesčio. Jeigu šio vieneto 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio pajamos padidės iki 25 procentų ir daugiau, jis privalo ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad padidintų likusį avansinį pelno mokestį;

3) vienetas gali pasirinkti pelno avansinį mokestį mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą;

4) mokesčio mokėtojas turi teisę atsižvelgti į pasikeitusį pelno mokesčio tarifą.

9. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius keturis 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesius pateikiama iki mokestinio laikotarpio pirmojo mėnesio paskutinės dienos. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio penktąjį – dvyliktąjį mėnesius pateikiama iki mokestinio laikotarpio penktojo mėnesio paskutinės dienos. Jeigu vienetas pasirinko avansinį pelno mokestį mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos. Pelno avansinis mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos.

10. Už 2001 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį pajamų deklaracija arba pelno mokesčio apyskaita kartu su Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme nustatyta finansine atskaitomybe pateikiama pasibaigus mokestiniams metams iki 2002 m. gegužės 1 d. arba iki 2002 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio penkto mėnesio pirmos dienos. Pelno (pajamų) mokestis už 2001 metais prasidėjusį mokestinį laikotarpį sumokamas pagal pelno mokesčio apyskaitą arba pagal pajamų deklaraciją. Jeigu pelno mokesčio apyskaitoje arba pajamų deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokestinį laikotarpį pagal pelno (pajamų) mokesčio avansines apyskaitas sumokėtą pelno (pajamų) mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo kitą darbo dieną po pelno mokesčio apyskaitos arba pajamų deklaracijos pateikimo termino pabaigos šį skirtumą sumokėti į biudžetą.

11. Šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatyti nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai taikomi po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos įsigytam ilgalaikiam materialiajam ir nematerialiajam turtui bei prestižui.

12. Vienetai, kurie iki 2002 m. sausio 1 d. pajamas pripažindavo faktišku įplaukų gavimo momentu, tačiau pagal šio Įstatymo nuostatas nebeatitinka pinigų apskaitos principo taikymui nustatytų kriterijų, gali pereiti prie kaupimo apskaitos principo taikymo pasirinktinai nuo 2002

metais prasidedančio mokestinio laikotarpio arba nuo 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio.

13. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos vieneto obligacijas, jei jos išleistos po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas nuo 2003 m. sausio 1 d. apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansinių institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, paskolas, įskaitant su tais skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas bei premijas, išskyrus Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal paskolų sutartis, sudarytas po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansų institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal sutartis, sudarytas po 2003 m. sausio 1 d.

14. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, vertybinius popierius, jeigu sutartys dėl vertybinių popierių platinimo sudarytos po 2003 m. sausio 1 d.

15. Iki 2003 m. sausio 1 d. neapmokestinamos:

1) palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat Šiaurės investicijų banko vertybinius popierius;

2) pajamos iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat iš Šiaurės investicijų banko vertybinių popierių pardavimo antrinėje rinkoje, išskyrus pajamas už tarpininkavimo paslaugas, susijusias su šių popierių prekyba antrinėje rinkoje.

16. Iki atskiros Lietuvos Respublikos Seimo sprendimo žemės ūkio produkciją gaminančių juridinių asmenų ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių specializuotų įmonių, laisvųjų ekonominių zonų įmonių, juridinių asmenų, kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių apmokestinamasis pelnas apmokestinamas šioje dalyje nustatyta tvarka:

1) jeigu žemės ūkio produkciją gaminančių juridinių asmenų ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių specializuotų įmonių žemės ūkio produkcijos ir paslaugų žemės ūkiui dalis realizavimo pajamose didesnė kaip 50 procentų, šių vienetų apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų pelno mokesčio tarifą;

2) laisvųjų ekonominių zonų įmonės 5 metus nuo vieneto įregistravimo dienos moka 80 procentų mažesnį pelno mokestį, kitus 5 metus moka 50 procentų mažesnį pelno mokestį. Jeigu užsienio investuotojas (investuotojai) įsigijo ne mažiau kaip 30 procentų zonos vieneto įstatinio (nuosavo) kapitalo ir investavo ne mažiau kaip 1 milijono JAV dolerių vertės užsienio kilmės kapitalą, šis vienetas 5 metus nuo vieneto įregistravimo dienos nemoka pelno mokesčio, o kitus 10 metų mokamas 50 procentų mažesnis pelno mokestis;

3) juridiniai asmenys, kurių pajamos už pačių pagamintą produkciją sudaro daugiau kaip 50 procentų visų gautų pajamų ir kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, mažina apskaičiuotą pelno mokestį tokia tvarka:

Riboto darbingumo asmenų dalis tarp visų dirbančių asmenų	Apskaičiuoto pelno mokesčio sumažinimas
---	---

daugiau kaip 50 %	100 %
40–50 %	75 %
30–40 %	50 %
20–30 %	25 %

Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijas, šių asmenų dalies tarp visų dirbančių asmenų apskaičiavimo metodiką ir šios lengvatos taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė;

4) pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančios įmonės, išskyrus tas, kurių steigėjas yra Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Kūno kultūros ir sporto departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Lietuvos vaiko draugija, Lietuvos invalidų draugija, Lietuvos žmonių su negalia sąjunga bei Lietuvos aklųjų ir silpnaregių sąjunga, sumoka į biudžetą 13 procentų pajamų nuo nominalios išplatintų loterijos bilietų (kortelių) vertės. Pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančios įmonės, kurių steigėjas yra Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Kūno kultūros ir sporto departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Lietuvos vaiko draugija, Lietuvos invalidų draugija, Lietuvos žmonių su negalia sąjunga bei Lietuvos aklųjų ir silpnaregių sąjunga, sumoka į biudžetą 5 procentus pajamų nuo nominalios išplatintų loterijos bilietų (kortelių) vertės ir 8 procentus pajamų nuo nominalios išplatintų loterijos bilietų (kortelių) vertės privalomai skiria labdarai ir paramai. Nustatytos pajamų dalies sumokėjimo į biudžetą bei skyrimo labdarai ir paramai tvarką, konkrečių labdaros bei paramos davėjų ir gavėjų sąrašą nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Šiame punkte nustatytoms privalomo dydžio labdarai ir paramai skirtoms sumoms netaikomos šio Įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nustatytos lengvatos;

5) kredito unijoms, kurioms iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos buvo taikomos Juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 8 straipsnyje nustatytos lengvatos, šios lengvatos taikomos minėtame įstatyme nustatytais terminais ir tvarka, t. y. iki 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio pradžios kredito unijos visiškai atleidžiamos nuo pelno mokesčio, o nuo 2003 metais prasidėsiančio mokestinio laikotarpio pradžios kredito unijos pelnas apmokestinamas 70 procentų mažesniu pelno mokesčiu.

17. Vieneto turto arba turtinio komplekso perdavimas pagal nuomos sandorį šio Įstatymo 38 straipsnio numatytais atvejais apskaičiuojant pelno mokestį apmokestinamas kaip pardavimas, jei turtas arba turtinis kompleksas perduotas po 2002 m. sausio 1 d.

18. 2002 metais individualios (personalinės) įmonės ir ūkinės bendrijos pelno mokestis, avansinis pelno mokestis bei išskaičiuotas prie šaltinio pelno mokestis įskaitomi į savivaldybės, kurios teritorijoje įregistruotos šios individualios (personalinės) įmonės ir ūkinės bendrijos, biudžetą.

59 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Įstatymas, išskyrus 2 straipsnio 16 dalies 5 punktą, 40 straipsnį, 42 straipsnio 4 dalies 3 punktą, 53 straipsnio 3 dalį, įsigalioja nuo 2002 m. sausio 1 d.

2. Įstatymo 2 straipsnio 16 dalies 5 punkto, 40 straipsnio ir 53 straipsnio 3 dalies nuostatos įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

3. Įstatymo 42 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

4. Šis Įstatymas taikomas vienetams, kurių mokestinis laikotarpis prasideda 2002 metais.

5. Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas taikomas vienetams, kurių mokestinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais, iki 2002 metais pasibaigusiančio mokestinio laikotarpio pabaigos, išskyrus atvejus, kai vienetai mokestį apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą kaip mokestį išskaičiuojantys asmenys.

6. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos Vyriausybei parengti šiam Įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

60 straipsnis. Netenkantys galios teisės aktai

Nuo 2003 m. sausio 1 d. netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (Žin., 1990, Nr. 24-601, Nr. 30-715; 1991, Nr. 16-426, Nr. 20-520; 1992, Nr. 6-110; 1993, Nr. 16-404, Nr. 30-682, Nr. 70-1306; 1994, Nr. 15-251, Nr. 55-1052, Nr. 100-1999; 1995, Nr. 34-813; 1996, Nr. 1-3, Nr. 35-862, Nr. 46-1105, Nr. 62-1463, Nr. 66-1577, Nr. 71-1715, Nr. 73-1746; 1997, Nr. 28-661, Nr. 61-1442, Nr. 63-1473, Nr. 69-1745; 1998, Nr. 68-1977; 1999, Nr. 33-948, Nr. 55-1771, Nr. 64-2072, Nr. 98-2812, Nr. 113-3291; 2000, Nr. 36-988, Nr. 45-1291, Nr. 61-1819, Nr. 64-1912; 2001, Nr. 45-1572, Nr. 56-1979, Nr. 62-2235);

2) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių įmonių atleidimo nuo juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (Žin., 1997, Nr. 117-2998);

3) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių atleidimo nuo fizinių asmenų pajamų mokesčio įstatymas (Žin., 1997, Nr. 117-2999).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
2001 m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
1 priedėlis

ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMO ARBA AMORTIZACIJOS NORMATYVAI (METAIS)

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais
MATERIALUSIS TURTAS		
Veiklai naudojami nauji pastatai bei pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimas, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d.	tiesinis arba dvigubo balanso	8
Gyvenamieji namai	tiesinis	20
Kiti aukščiau neišvardyti pastatai	tiesinis	15
Mašinos ir įrengimai	tiesinis arba dvigubo balanso	5
Įrenginiai (statiniai, gręžiniai ir kt.)	tiesinis	8
Elektros perdavimo ir ryšių įtaisai (išskyrus kompiuterinius tinklus)	tiesinis	8
Geležinkelio riedmenys (šilumvežiai, vagonai, cisternos), laivai	tiesinis	8
Vamzdynai, lėktuvai, ginklai	tiesinis	15
Baldai, išskyrus naudojamus viešbučių veiklai	tiesinis	6
Inventorius, baldai, naudojami viešbučių veiklai	tiesinis arba dvigubo balanso	6
Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Lengvieji automobiliai:		
1) naudojami trumpalaikės automobilių nuomos veiklai, vairavimo mokymo paslaugoms ar transporto paslaugoms teikti – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4
2) kiti lengvieji automobiliai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis	6
3) kiti lengvieji automobiliai	tiesinis	10
Krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4
Kiti krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai	tiesinis	10

1 priedėlio tęsinys

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais
Kitas aukščiau neišvardytas materialusis turtas	tiesinis	4
NEMATERIALUSIS TURTAS		

Formavimo savikaina (kapitalo pakitimas ir vieneto formavimas, obligacijų išleidimas, kiti formavimo darbai, kapitalizuotos palūkanos, reorganizavimas)	tiesinis	3
Programinė įranga	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Išgytos teisės	tiesinis arba dvigubo balanso	3
Kitas nematerialusis turtas	tiesinis	4
PRESTIŽAS		
Prestižas	tiesinis	15

Lietuvos Respublikos
2001m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
2 priedėlis

EUROPOS SAJUNGOS VIENETŲ VERSLO ORGANIZAVIMO GALIMOS FORMOS

1. Įmonės, įsteigtos pagal Belgijos Karalystės įstatymus kaip „société anonyme“/„naamloze vennootschap“, „société en comandite par actions“/„commanditaire vennootschap op aandelen“, „société privée à responsabilité limitée“/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“ ir tos viešosios teisės organizacijos, kurios veikia pagal privatinę teisę.

2. Įmonės, įsteigtos pagal Danijos Karalystės įstatymus kaip „aktieselskab“, „anpartsselskab“.

3. Įmonės, įsteigtos pagal Vokietijos Federacinės Respublikos įstatymus kaip „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „bergrechtliche Gewerkschaft“.

4. Įmonės, įsteigtos pagal Graikijos Respublikos įstatymus kaip „anonymi etaireia“.

5. Įmonės, įsteigtos pagal Ispanijos Karalystės įstatymus kaip „sociedad anonima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“ ir tos viešosios teisės organizacijos, kurios veikia pagal privatinę teisę.

6. Įmonės, įsteigtos pagal Prancūzijos Respublikos įstatymus kaip „société anonyme“, „société en comandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, industrinės ir komercinės įstaigos bei ūkio subjektai.

7. Įmonės, įsteigtos pagal Airijos įstatymus kaip viešos uždarnosios akcinės ar garantijų įmonės (public companies limited by shares or by guarantee), privačios uždarnosios akcinės ar garantijų įmonės (private companies limited by shares or by guarantee), organizacijos, įsteigtos pagal the Industrial and Provident Societies Act arba statybų bendrijos, įsteigtos pagal the Building Societies Acts.

8. Įmonės, įsteigtos pagal Italijos Respublikos įstatymus kaip „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“ ir viešieji bei privatūs vienetai, vykdančys gamybinę ir komercinę veiklą.

9. Įmonės, įsteigtos pagal Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės įstatymus kaip „société anonyme“, „société en comandite par actions“, „société à responsabilité limitée“.

10. Įmonės, įsteigtos pagal Nyderlandų Karalystės įstatymus kaip „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“.

11. Komercinės įmonės arba civilinės teisės įmonės, turinčios komercinę formą kaip ir kiti juridiniai asmenys, vykdančys komercinę ar gamybinę veiklą ir yra įsteigti pagal Portugalijos Respublikos įstatymus.

12. Įmonės, įsteigtos pagal Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės įstatymus.

IŠVARDYTŲ VERSLO ORGANIZAVIMO FORMŲ ĮMONĖS YRA ŠIŲ MOKESČIŲ MOKĖTOJOS (PAGAL TŲ VALSTYBIŲ VIDAUS ĮSTATYMUS ARBA PAGAL DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO SUTARTIS, JEI TOKIOS SUDARYTOS):

- a) impôt des sociétés/vennootschapsbelasting, Belgijos Karalystė;
- b) selskabsskat, Danijos Karalystė;
- c) Koerperschaftsteuer, Vokietijos Federacinė Respublika,
- d) foros eisodimatos nomikon prosopon kerdoskopikoy charaktira, Graikijos Respublika;
- e) impuesto sobre sociedades, Ispanijos Karalystė;
- f) impôt sur les sociétés, Prancūzijos Respublika;
- g) corporation tax, Airija;

- h) imposta sul reddito delle persone giuridiche, Italijos Respublika;
 - i) impôt sur le revenu des collectivités, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė;
 - j) vennootschapsbelasting, Nyderlandų Karalystė;
 - k) imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, Portugalijos Respublika;
 - l) corporation tax, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė.
-